Sfânta muceniţă Glicheria (†177)
(13 mai)

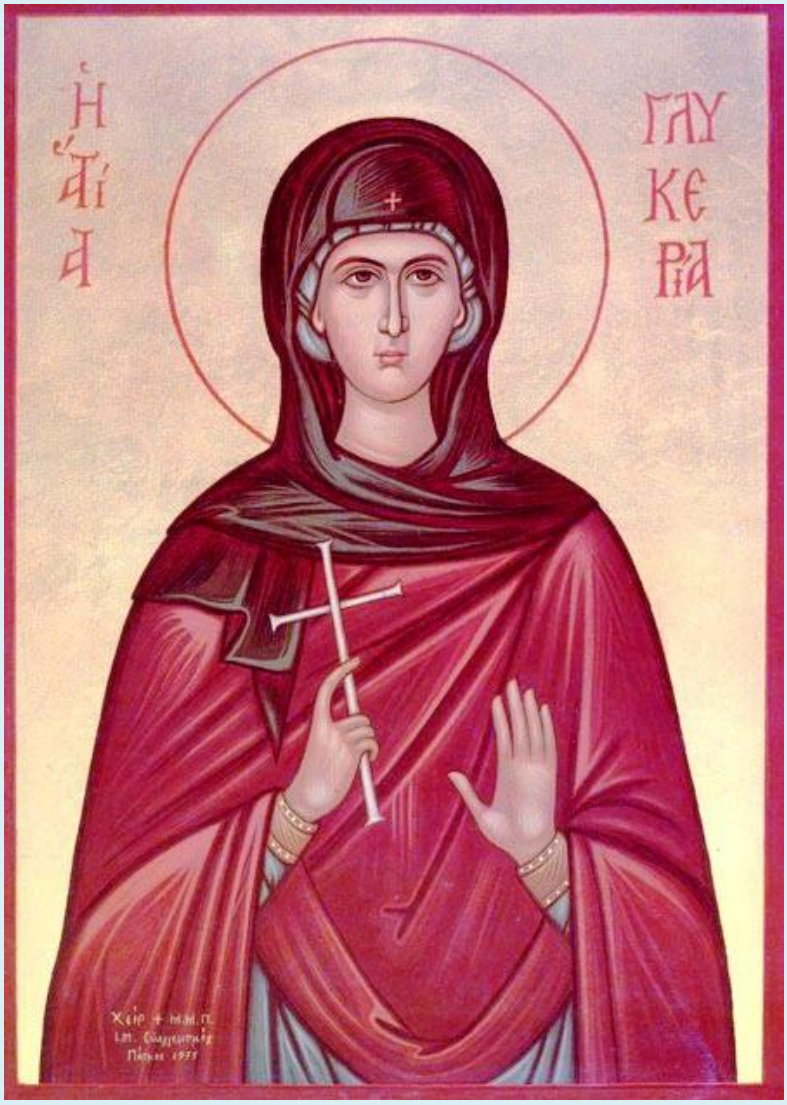

Materiale despre Sfânta muceniţă Glicheria:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Glicheria-(13-mai)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Glicheria

***

Sfânta Glicheria (cuvântul glikos din greacă înseamnă dulce) a fost fiica unui guvernator roman. Ajungând săracă după moartea tatălui ei, Glicheria s-a stabilit în cetatea Traianopolis din Tracia. Sub domnia răului împărat Antoninus, Glicheria a fost pusă să aducă jertfe înaintea idolului lui Zeus. Glicheria şi-a desenat semnul

Sfintei Cruci pe frunte şi atunci când prefectul Sabinus a întrebat-o unde îi este candela (căci cei care aduceau jertfă idolului trebuiau să poarte candele în mâini), Glicheria a arătat cu degetul spre fruntea ei şi a zis: „Aceasta este candela mea." La rugăciunile ei un fulger a lovit statuia lui Zeus şi a sfărâmat-o la pământ. Prefectul, înfuriat, a poruncit să fie biciuită şi aruncată în temniţă. El a pecetluit uşile temniţei, în scopul ca nimeni să nu poată pătrunde la ea şi de a o omorî pe fecioara Glicheria prin înfometare. Dar îngerul Domnului s-a pogorât în temniţă şi i-a adus ei hrană din cer. După oarecare timp, când prefectul a socotit că Glicheria trebuie deja să fi murit de foame, el a deschis uşile temniţei şi a rămas uluit să o vadă pe fecioară vie, sănătoasă, luminoasă şi fericită. După aceasta Glicheria a fost aruncată într-un cuptor de foc, dar a rămas nevătămată de el. Dar ieşind vie de acolo, ea a fost în cele din urmă aruncată la lei. Rugându-se lui Dumnezeu, această sfântă muceniţă fecioară şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, pentru care a îndurat cu vitejie multe chinuri. Ea a luat mucenicia cu cinste la anul 177. Din sfintele ei moaşte curgea mir înmiresmat, care vindeca tot felul de bolnavi ce sufereau de boli grele.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 4
În această lună (mai), ziua a treisprezecea - Sfânta muceniță Glicheria (Minei) .. 7
Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Glicheria 18
Acatistul Sfintei mucenițe Glicheria (13 mai) 26
Imnografie 37
Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfintei muceniţe Glicheria şi a lui Laodichie, păzitorul temniţei 38
Sfânta muceniță Glicheria - drumul spre sfințenie 48
Sinaxar - Pomenirea Sfintei muceniţe Glicheria 50
Sinaxar - Sfânta muceniţă Glicherία 52
Sinaxar - Sfânta muceniță Glicheria - 13 mai 57
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfânta muceniță Glicheria 59
Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Sfânta muceniţă Glicheria, cuviosul Serghie mărturisitorul 61
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei muceniţe Glicheria 62
Cântare de laudă la Sfânta muceniţă Glicheria 64
Sfânta muceniţă Glicheria: "Bucură-te mucenica lui Hristos, Eufimia prea vestită!" 66

Sfântul Iustin Popovici: Predica a treia la Duminica Sfinţilor părinţi de la Sinodul întâi Ecumenic şi la prăznuirea Sfintei muceniţe Glicheria (1974) 68
Icoane.....72

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

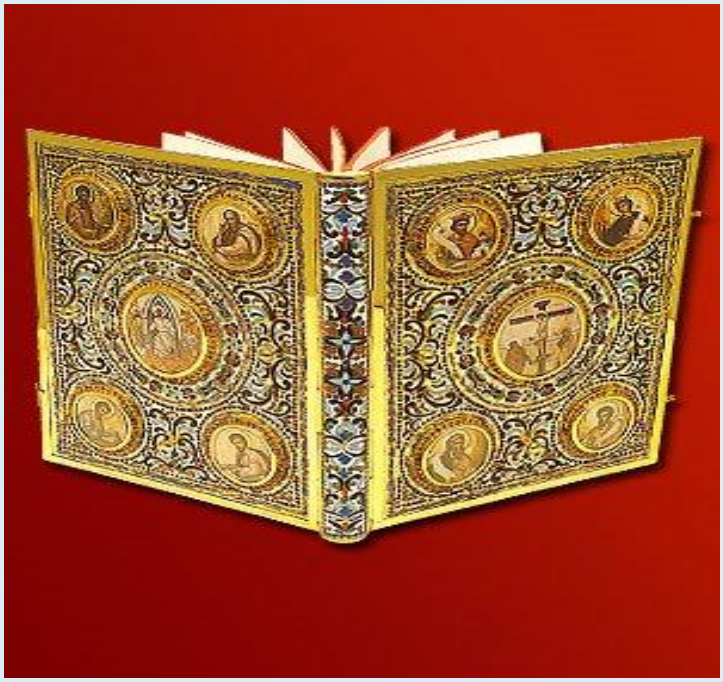

Ev. Matei 15, 21-28

21.Şi ieşind de acolo, a plecat Iisus în părţile Tirului şi ale Sidonului.
22.Şi iată o femeie cananeiancă, din acele ţinuturi, ieşind striga, zicând: Miluieşte-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău chinuită de demon.

23.El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt şi apropiindu-se, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Slobozeşte-o, că strigă în urma noastră.
24.Iar El, răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel.
25.Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă.
26.El însă, răspunzând, i-a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor şi s-o arunci câinilor.
27.Dar ea a zis: Da, Doamne, dar şi câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor.
28.Atunci, răspunzând, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credinţa ta; fie ţie după cum voieşti. Şi s-a tămăduit fiica ei în ceasul acela.

Apostol

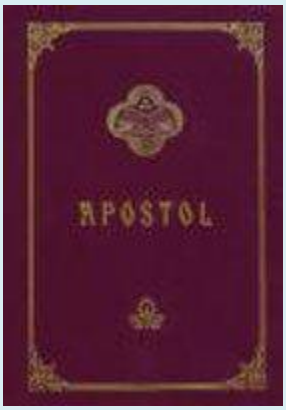

Epistola către Galateni a Sfântului apostol Pavel

Ap. Galateni 3, 23-29; 4, 1-5

23.Iar înainte de venirea credinţei, noi eram păziţi sub Lege, fiind închişi pentru credinţa care avea să se descopere.
24.Astfel că Legea ne-a fost călăuză spre Hristos, pentru ca să ne îndreptăm din credinţă.
25.Iar dacă a venit credinţa, nu mai suntem sub călăuză.
26.Căci toţi sunteţi fii ai lui Dumnezeu prin credinţa în Hristos Iisus.
27.Căci, câţi în Hristos v-aţi botezat, în Hristos v-aţi îmbrăcat.
28.Nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este nici rob, nici liber; nu mai este parte bărbătească şi parte femeiască, pentru că voi toţi una sunteţi în Hristos Iisus.
29.Iar dacă voi sunteţi ai lui Hristos, sunteţi deci urmaşii lui Avraam, moştenitori după făgăduinţă.

1.Zic însă: Câtă vreme moştenitorul este copil, nu se deosebeşte cu nimic de rob, deşi este stăpân peste toate;
2.Ci este sub epitropi şi iconomi, până la vremea rânduită de tatăl său.
3.Tot aşa şi noi, când eram copii, eram robi înţelesurilor celor slabe ale lumii;
4.Iar când a venit plinirea vremii, Dumnezeu, a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege,
5.Ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea.

În această lună (mai), ziua a treisprezecea - Sfânta muceniță Glicheria (Minei)

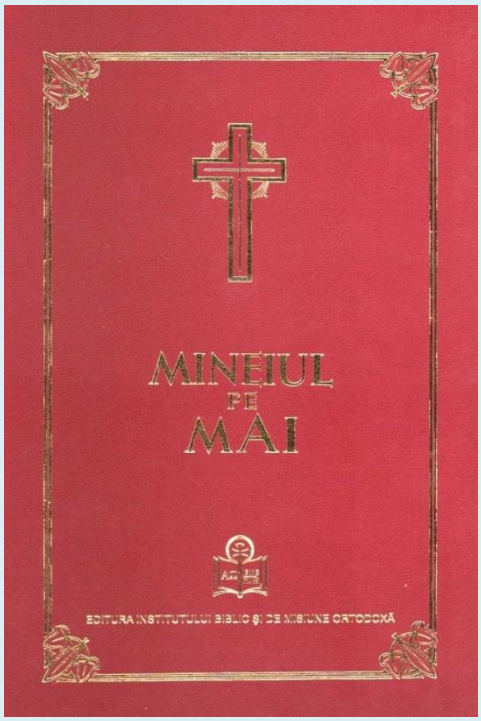

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., Stihirile pe 6, ale praznicului 3 şi ale sfintei 3, glasul al 4-lea .

Stihirile sfintei, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Prin ostenelile chinurilor tale te-ai logodit cu Stăpânul strălucind cu frumuseţile fecioriei; şi ca o zestre ai adus lui tăierea mădularelor şi moartea cea silnică, pururea pomenită. Pentru aceea ai câştigat cămările de Mire cele cereşti Glicheria, rugându-te să se mântuiască cei ce cu credinţă te fericesc pe tine.

Cugetarea şi împotrivirea sufletului tău mărită, s-a arătat foarte bărbătească şi viteză; căci întru slăbiciunea trupului, cu duh osârduitor ai călcat pe vrăjmaşul începătorul de rele, strigând: Tu Doamne eşti puterea şi lauda robilor Tăi, Cela ce cu puterea nebiruită ai biruit pe cel puternic.

Nici foamea, nici nevoia, nici lungimea durerilor, nici închisoarea cea silnică, nici cuptorul focului, nici aşternutul pietrelor, nu au putut să te despartă de dragostea lui Hristos, pururea pomenită. Pentru aceasta ai primit de la Dumnezeu dumnezeiasca rouă, şi te-ai mutat de pe pământ şi din cele pământeşti, către viață, lăudată Glicheria.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Stihoavna praznicului.

Tropar, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Glicheria, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

La Utrenie

Canoanele al praznicului cu Irmosul pe 8 şi al sfintei pe 4.

Canonul Sfintei

Cântarea 1

Irmos: Veniţi, popoare să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, cel ce a despărţit marea şi a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a prea mărit.

Mucenița Glicheria, umplând astăzi paharul cel de taină de bunătăţi şi de minunile ei, cheamă pe toți credincioşii la băutură de veselie.

Fiind luminată cu strălucirile muceniciei, stai înaintea Mirelui tău, Celui curat mucenița, cerând să se izbăvească de greşelile pierzătoare de suflet, cei ce te laudă pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Către chinuri, către dureri, către bătăi de multe feluri, fără frică ai mers muceniță; căci ai avut ajutor şi împreună lucrător darul Duhului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Toți ne-am îmbogăţit de cunoştinţa lui Dumnezeu, cei ce te cunoaştem şi te cinstim, Stăpână, pe tine Maica lui Dumnezeu şi Doamnă, întărind cu cuvintele şi cu faptele pecetluind.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-ne pe noi întru Tine...

Aducându-ți sângiurile ca nişte aromate şi mir lui Hristos, purtătoare de chinuri, te-ai adus Lui bună mireasmă, revărsând tuturor tămăduiri, muceniţă.

Veselitu-s-a prin gând Stăpânul întru chinurile tale, ceea ce eşti podoaba mucenicilor. Pentru aceea te-a dat pe tine dumnezeiască veselie în inimile credincioşilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prin rugăciunile tale cele către Dumnezeu mântuieşte-mă de amărăciunea patimilor, Glicheria, ca să cânt şi să laud nevoințele tale cele vitejeşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

S-a rupt zidul cel din mijloc al blestemului celui de demult, şi vrajba s-a pierdut prin naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu dăruită, şi noi oamenii ne-am unit cu îngerii.

Irmosul: Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, cela ce prin lemn ai omorât păcatul, şi frica Ta o sădeşte în inimile noastre, celor ce Te lăudăm pe Tine.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Pe Fecioara şi de Dumnezeu Născătoarea Maria iubind, ţi-ai păzit fecioria ta nestricată, şi din dragostea cea către Domnul îndemnându-te, cu bărbătesc cuget ai pătimit până la moarte. Pentru aceasta, Glicherio, cu îndoită cunună, te-a încununat, pe tine Hristos Dumnezeu.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Văzând mai-nainte veselia celor înţelegătoare, şi defăimând nestatornicia celor văzute, ţi-ai întărit gândul întru nădejdile cele dumnezeieşti. Drept aceea cu bucurie ai alergat către priveliştea pătimirii, şi ai surpat pe şarpele, şi ţi-ai împletit cunună de biruinţă frumoasă şi neveştejită, o Glicherio.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, glasul rânduielii Tale şi Te-am prea mărit pe Tine, Unule, Iubitorule de oameni.

Ucigând fiarele cele nevăzute ale patimilor, Glicheria, de fiarele cele văzute nu te-ai spăimântat.

Văzând înaintea ochilor pe Domnul pe care Îl propovăduiai, purtătoare de nevoinţe, ai trecut cu vederea toate cele simţitoare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu picăturile sângiurilor, tale s-a stins focul deşertăciunii, şi pâraiele mulţimii dumnezeilor s-au înecat, prea fericită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cei ce cu bună credinţă te au pe tine părtinitoare şi nădejde sufletului, nu se vor ruşina Fecioară, Stăpână.

Cântarea a 5-a

Irmos: Lumina celor dintru...

Primind înlăuntrul cugetului frica lui Dumnezeu, ai născut duhul mântuirii de mărturisire şi de mucenicie, ceea ce eşti cu cuget viteaz, chinuindu-te minunat cu tărie, şi biruind începătoriile cele potrivnice.

Ceea ce s-a unit cu tine prin curăție, râvnind patimii tale celei cinstite şi fericite, cu osârdie a pătimit aruncându-se în foc, Dătătorule de viață, Hristoase, strigând: Afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştiu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Scoțând din izvorul mântuirii tămăduire pururea vie, te-ai aprins de setea muceniciei, şi cu grăbire ai alergat, şi bând te-ai odihnit prin dorirea dragostei celei desăvârşite, mireasă a lui Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ceea ce eşti nor luminos al Soarelui, străluceşte-mi lumină, ca să-mi risipească întunericul păcatului. Dă-mi mână şi mă ridică pe mine care zac în noroiul patimilor, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce singură eşti chemarea cea de iznoavă a lui Adam celui căzut.

Cântarea a 6-a

Irmos: De adâncul greşelilor...

Luminându-te cu strălucirile Duhului, şi cu frumuseţile curăţiei fiind împodobită, stai acum înaintea Stăpânului Hristos, prea mărită.

Săvârşind chinuirea cea cu adevărat bună, şi isprăvind călătoria bunei credinţe, ai primit de la Dumnezeu cununa dreptății cea după vrednicie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Strălucind mucenița ca un soare de la apus, prin dar luminează inimile credincioşilor, şi cu razele pătimirii arde taberele dracilor celor întunecați.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ştiindu-te pe tine veselie de cunoştinţă, Fecioară, lepăd acoperământul necunoştinței patimilor, prin rugăciunile tale, Stăpână. Slavă puterniciei tale, prea curată.

Irmosul: De adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat, din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Condacul şi Icosul praznicului.

Sinaxar

Întru această lună în 13 zile, pomenirea Sfintei mucenițe Glicheria.

Stih: Glicheriei amara încolţire a fiarei ce o a muşcat,
Îi era mai dulce decât mierea cu adevărat.
Glicheria în a treisprezecea zi,
Prin muşcarea fiarei se săvârşi.

Aceasta a fost în zilele împăratului Antonin şi a guvernatorului Sabin, în cetatea Traianopolei. Şi făcând jertfă guvernatorul idolilor în cetate, iar sfânta scrise cinstita cruce în fruntea ei, şi merse la guvernatorul, numindu-se pe ea creştină şi roaba lui Hristos. Şi îndemnându-o guvernatorul ca să jertfească, a intrat în capişte şi făcând rugăciune către Dumnezeu, surpă jos idolul lui Dia şi-l zdrobi. Iar elinii ce erau acolo aruncând cu pietre asupra ei, nu o ajungeau.

Deci o spânzurară de cosiţe şi o strujiră şi punându-o în temniţă, a dat poruncă să nu-i dea mâncare multe zile. Dar ea primind hrană prin înger, nici un rău n-a pătimit; şi se îngrozi guvernatorul şi cei ce erau cu dânsul, căci intrând la dânsa în temniţă şi găsind o strachină şi pâine şi lapte şi apă, măcar că era bine încuiată temniţa.

După acestea o aruncă într-un cuptor de foc şi pogorându-se de sus rouă, se stinse focul şi ieşi nevătămată. Apoi îi despuiară capul până la frunte, şi-i legară mâinile şi picioarele, şi aşternându-i pietre o aruncară în temniţă. Şi fu dezlegată de înger din legături, însănătoşindu-o şi la cap.

Pentru aceasta se cutremură Laodichie temnicerul şi îndată mărturisind pe Hristos i s-a tăiat capul.

Iar muceniţa aducându-se la guvernatorul, fu dată la fiare. Dintre care atingându-se una de dânsa atât de puţin cât nici rană nu s-a văzut, nici încolţitură, fără cât muşcătură numai, şi-a dat sufletul la Dumnezeu, şi se îngropară sfintele ei moaşte în Iraclia Traciei.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Laodichie, păzitorul temniţei de sabie s-a săvârșit.

Stih: Cuvinte în mijlocul popoarelor Laodichie cel cinstit,
Dumnezeu numindu-te, la moarte de sabie s-a osândit.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Serghie, mărturisitorul.

Stih: Serghie cinstind icoana lui Dumnezeu ocări a suferit,
Şi întreagă pe cea după chip o a păzit.

Acesta fiind de neam slăvit şi mare, şi după suflet s-a cunoscut mare. Deci stând înaintea împăratului Teofil cel prigonitor şi fără de Dumnezeu, pentru că se închina sfintelor icoane, şi legându-i-se grumazii cu o funie, a fost purtat şi înconjurat prin mijlocul uliţei celei pline de popor, scuipări şi ocări suferind şi luându-i-se toată averea, şi în temniţă ticăloşindu-se şi cu toată casa sa, tot odată cu femeia şi cu copiii fiind izgonit. Şi de necazurile străinătăţii îndestulându-se, şi luptându-se cu feluri de scârbe, a fost chemat de Dumnezeu, şi s-a dus ca să câştige vrednice răsplătiri de la puitorul de nevoinţă Hristos.

Tot în această zi, prea cuviosul părintele nostru Pavsicacos, episcopul Sinadei.

Stih: Pavsicacos, odihna vieţii a aflat,
Pe contenirea răutăţilor vieţii cu adevărat.

Acest fericit avea patrie cetatea Apamiei, şi părinţi din cei aleşi şi de bun neam, şi hrăniţi cu adevărata credinţă creştinească. Iar el tânăr încă fiind, se înfrâna pe sine cu postul, cu întinsa rugăciune şi cealaltă aspră petrecere. Pentru care s-a şi supus vieţii sihăstreşti şi se hrănea cu puţină pâine şi apă; şi întrebuinţând meşteşugul doctoricesc, vindecând împreună trupurile şi sufletele, se ostăşea şi asupra dracilor, şi-i izgonea, slăbănogirile le vindeca, gheboşările îndrepta, şi alte prea slăvite minuni săvârşea.

Iar prin vădirea celui ce pe toate le face arătate făcându-se cunoscut patriarhului Constantinopolului, care era fericitul Chiriac, şi de el hirotonisit fiind, s-a trimis la biserica Sinadelor.

Aici îndată cu praştia cuvântului a izgonit pe lupii cei gânditori, şi cu cuvântul cel ascuţit tăindu-i ca pe nişte mădulare putrede, i-a scos afară, ca să nu pricinuiască vreo vătămare părţii celei sănătoase. Aşa turmelor sale dând netemere împreună şi vindecare, s-a dus la Constantinopol, şi întâlnind pe împăratul Mavrichie, şi vindecându-l de patima de care era stăpânit, l-a plecat ca prin hrisov să dăruiască cetăţii sale dajdia cea de peste an, care era o litră de aur. Aşa întorcându-se spre Sinada, şi ajungând la locul ce se numeşte Solun, prin singură rugăciunea a făcut să izvorască apă ca să mângâie setea celor ce călătoreau.

Deci, aşa bine şi plăcut lui Dumnezeu vieţuind, şi la mulţi făcându-se pricină de mântuire, şi-a schimbat viaţa şi s-a mutat către cele dorite.

Tot în această zi, Sfântul sfinţitul mucenic Alexandru, episcopul Tiberianilor de sabie s-a săvârşit.

Stih: Capul sfinţitului bărbat sabia l-a tăiat,
Şi nevoinţa cu preoţia a împreunat.

Tot în această zi, cuviosul Nichifor presbiterul mânăstirii Efesului cu pace s-a săvârşit.

Stih: Nichifor taberele dracilor a surpat,
Şi prin faptă purtător de biruinţă la Dumnezeu s-a mutat.

Tot în această zi, se săvârşesc înnoirile cinstitei şi dumnezeieştii Biserici a Preasfintei Stăpânei noastre Împărătesei a toate, care se află în ostrovul Sfintei Glicheria.

Tot în această zi. cuviosul Eftimie cel nou ctitorul mânăstirii Ivirilor din Aton, cu pace s-a săvârşit.

Stih: Curată jertfă Eftimie a jertfit,
Şi ca soarele în Aton a strălucit.

Tot în această zi, cuviosul Ioan iviritul, tatăl pomenitului Eftimie cu pace s-a săvârşit.

Stih: De cele veselitoare ale vieţii, o Ioane te depărtezi,
Şi acum întru bunătăţile Domnului te desfătezi.

Tot în această zi, cuviosul Gheorghie iviritul, rudenie pomenitului Eftimie, cu pace s-a săvârşit.

Stih: Acolo locuieşte unde este neamul rudenie,
Lauda cuvioşilor drept cugetătorule Gheorghie.

Tot în această zi, cuviosul Gavriil iviritul care a auzit dumnezeiesc glas, şi a scos din mare, icoana cea făcătoare de minuni a Maicii Domnului ce se zice Portăriţa, cu pace s-a săvârşit.

Stih: Icoana Preacuratei, tu Gavriile cu străin chip o ai primit,
O, de trei ori fericite! de cât dar te-ai împărtăşit.

Tot în această zi, monahii cuvioşi mucenici iviriţi, care au înfruntat pe latino-cugetătorii; pe împăratul zis Mihail şi pe patriarhul Ioan Becul, în mare fiind aruncaţi s-au săvârşit.

Stih: La înecare pentru dogmele părinteşti v-aţi dat.
Şi la limanurile cele cinstite v-aţi aşezat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu; şi fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se cântau: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri

Văzând frumuseţea lui Hristos ca într-o oglindă înţelegătoare a curăţiei, dumnezeieşte ai dorit de dânsa, pururea pomenită; şi prin chinuire alergând după Dânsul, cântai: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Fiind îmbrăcată cu podoabă frumoasă, împestrită cu vopselile sângiurilor, ai arătat podoaba bunei credinţe purtătoare de chinuri, tuturor celor ce laudă cu credinţă şi cântă: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Aruncându-te în cuptor, nu ai ars, căci Cel ce a mântuit în Babilon pe cei trei tineri, a schimbat focul în rouă, prea mărită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Iată Preacurată, că te slavoslovește toată firea pământenilor, foarte minunându-se de taina naşterii tale, prea curată, şi cu bucurie strigând Celui ce a răsărit din tine: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu, care S-a pogorât...

Având iubit pe Hristos Mirele cel înţelegător al curăţiei te-ai împodobit pe sineți cu curăţia cugetului şi cu osteneli dumnezeieşti, şi cu Dânsul te-ai logodit prin mucenicie, purtătoare de chinuri, Glicheria.

Zdrobirea membrelor tale înțeleaptă, a subţiat măiestriile vrăjmaşilor, şi curgerea sângiurilor a uscat pâraiele cele rele ale nedumnezeirii, arătând nouă noian de minuni.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Tu te-ai arătat cu adevărat via cea cu mult rod a Săditorului făpturii, Glicheria, purtând strugurii ce s-au stors în linurile muceniciei, şi varsă vinul umilinţei, celor ce cu credinţă lui Hristos strigă: Tineri binecuvântați-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălțaţi-L întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Mântuieşte-ne şi te milostiveşte spre noi, ceea ce mai presus de cuvânt ai născut pe Milostivul Dumnezeu, ridicând din mijloc văpăile gândurilor, şi arşiţa patimilor, prin rugăciunile tale prea curată Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântindu-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Dumnezeu, care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evreieşti şi văpaia întru răcoreală o a prefăcut, ca pe Domnul lăudaţi-L lucrurile şi îl prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu, Cuvântul…

Ridicându-te mai presus de toată dorirea trupească, pentru dragostea Mirelui tău, cinstită, ai poftit viaţă fără de trup. Pentru aceea dimpreună cu îngerii văzând după înțeles pe Hristos iubitul tău Îl slăveşti, ca pe unul mai iubit decât toate.

După muncile cele multe, curatul tău duh ţi-ai dat Domnului, la a căruia suire s-au veselit cetele cereşti şi Hristos te-a încununat cu dreapta Lui cea prea puternică, că-ci după lege te-ai nevoit, muceniță Glicheria.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dănţuieşti acum bucurându-te, împreună cu îngerii înaintea feţei Ziditorului tău, luminându-te cu razele ce pururea curg de acolo; adu-ți aminte dar şi de noi cei ce cu credinţă săvârşim mărită pomenirea ta, Glicheria, purtătoare de chinuri, prea lăudată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ceea ce te pleci glasurilor celor ce cu fierbințeală ți se roagă, care eşti scăparea cre-dincioşilor, izbăveşte, milostiveşte-te, Stăpână, păzeşte de vătămare şi de toată viclenia vrăjmaşilor pe cei ce cu credinţă şi cu dragoste te slăvesc pururea.

Irmosul: Pe Dumnezeu, Cuvântul cel din Dumnezeu, care cu negrăită înţelepciu-ne a venit să înnoiască pe Adam, cel căzut rău prin mâncare întru stricăciune, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se, pentru noi credincioşii, cu un gând întru laude îl slăvim.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Glicheria

Troparul Sfintei muceniţe Glicheria, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Glicheria, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Veniţi, popoare să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, cel ce a despărţit marea şi a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a prea mărit.

Stih: ***Sfântă muceniţă Glicheria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfânta muceniţă Glicheria, umplând astăzi paharul cel de taină de bunătăţi şi de minunile ei, cheamă pe toţi credincioşii la băutură de veselie.

Stih: ***Sfântă muceniţă Glicheria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind luminată cu strălucirile muceniciei, stai înaintea Mirelui tău celui curat, muceniţă, cerând să se izbăvească de greşelile pierzătoare de suflet, cei ce te laudă pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Către chinuri, către dureri, către bătăi de multe feluri, fără frică ai mers muceniţă căci ai avut ajutor şi împreună lucrător harul Duhului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Toţi ne-am îmbogăţit de cunoştinţa lui Dumnezeu, cei ce te cunoaştem şi te cinstim stăpână, pe tine Maica lui Dumnezeu şi Doamnă, întărind cu cuvintele şi cu faptele pecetluind.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-ne pe noi întru Tine...

Stih: ***Sfântă muceniţă Glicheria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aducându-ţi sângiurile ca nişte aromate şi mir lui Hristos, purtătoare de chinuri, te-ai adus lui bună mireasmă, revărsând tuturor tămăduiri, muceniţă.

Stih: ***Sfântă muceniţă Glicheria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Veselitu-s-a prin gând Stăpânul întru chinurile tale, ceea ce eşti podoaba mucenicilor pentru aceea te-a dat pe tine dumnezeiască veselie în inimile credincioşilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prin rugăciunile tale cele către Dumnezeu, mântuieşte-mă de amărăciunea patimilor, Glicheria, ca să cânt şi să laud nevoinţele tale cele vitejeşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

S-a rupt zidul cel din mijloc al blestemului celui de demult şi vrajba s-a pierdut prin naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu dăruită şi noi oamenii ne-am unit cu îngerii.

Irmosul: Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, cel ce prin lemn ai omorât păcatul şi frica Ta o sădeşte în inimile noastre, celor ce Te lăudăm pe Tine.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, glasul rânduielii Tale şi Te-am prea mărit pe Tine, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfântă muceniţă Glicheria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ucigând fiarele cele nevăzute ale patimilor, Glicheria, de fiarele cele văzute nu te-ai înspăimântat.

Stih: ***Sfântă muceniţă Glicheria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzând înaintea ochilor pe Domnul pe care îl propovăduiai, purtătoare de nevoinţe, ai trecut cu vederea toate cele ale simţurilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu picăturile sângiurilor tale, s-a stins focul deşertăciunii şi pâraiele mulţimii zeilor s-au înecat, prea fericită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cei ce cu dreaptă credinţă te au pe tine părtinitoare şi nădejde sufletului, nu se vor ruşina, Fecioară stăpână.

Cântarea a 5-a

Irmos: Lumina celor dintru...

Stih: ***Sfântă muceniţă Glicheria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Primind înlăuntrul cugetului frica de Dumnezeu, ai născut duhul mântuirii de mărturisire şi de mucenicie, ceea ce eşti cu cuget viteaz, chinuindu-te minunat cu tărie şi biruind puterile cele potrivnice.

Stih: ***Sfântă muceniţă Glicheria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ceea ce s-a unit cu Tine prin curăţie, râvnind patimii Tale celei cinstite şi fericite, cu osârdie a pătimit aruncându-se în foc, Dătătorule de viaţă, Hristoase, strigând: afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştiu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Scoţând din izvorul mântuirii tămăduire pururea vie, te-ai aprins de setea muceniciei şi cu grăbire ai alergat şi bând te-ai odihnit prin dorirea dragostei celei desăvârşite, mireasă a lui Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce eşti nor luminos al Soarelui, străluceşte-mi lumină, ca să-mi risipească întunericul păcatului. Dă-mi mână şi mă ridică pe mine care zac în noroiul patimilor, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce singură eşti chemarea cea din nou a lui Adam celui căzut.

Cântarea a 6-a

Irmos: De adâncul greşelilor...

Stih: ***Sfântă muceniţă Glicheria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminându-te cu strălucirile Duhului şi cu frumuseţile curăţiei fiind împodobită, stai acum înaintea Stăpânului Hristos, prea mărită.

Stih: ***Sfântă muceniţă Glicheria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Săvârşind chinuirea cea cu adevărat bună şi isprăvind călătoria dreptei credinţe, ai primit de la Dumnezeu cununa dreptăţii cea după vrednicie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Strălucind, muceniţă, ca un soare de la Apus, prin har luminează inimile credincioşilor şi cu razele pătimirii arde taberele demonilor celor întunecaţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ştiindu-te pe tine veselie de cunoştinţă, Fecioară, lepăd acoperământul necunoştinţei patimilor, prin rugăciunile tale, Stăpână. Slavă puterniciei tale, prea curată.

Irmosul: De adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat, din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Pe Fecioara şi de Dumnezeu Născătoarea Maria iubind, ţi-ai păzit fecioria ta nestricată şi din dragostea cea către Domnul îndemnându-te, cu bărbătesc cuget ai pătimit până la moarte pentru aceasta Glicheria, cu îndoită cunună, te-a încununat pe tine Hristos Dumnezeu.

Cântarea a 7-a

Irmos: Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu; şi fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se cântau: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri

Stih: ***Sfântă muceniţă Glicheria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzând frumuseţea lui Hristos ca într-o oglindă înţelegătoare a curăţiei, dumnezeieşte ai dorit de dânsa, pururea pomenită şi prin chinuire alergând după Dânsul, cântai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfântă muceniţă Glicheria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind îmbrăcată cu podoabă frumoasă, împestriţă cu vopselele sângiurilor, ai arătat podoaba dreptei credinţe purtătoare de chinuri, tuturor celor ce laudă cu credinţă şi cântă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Aruncată fiind în cuptor, nu ai ars, căci Cel ce a mântuit în Babilon pe cei trei tineri, a schimbat focul în rouă, prea mărită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Iată, Preacurată, că te măreşte toată firea pământenilor, foarte minunându-se de taina naşterii tale, prea curată şi cu bucurie strigând Celui ce a răsărit din tine: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu, care S-a pogorât...

Stih: ***Sfântă muceniţă Glicheria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având iubit pe Hristos Mirele cel înţelegător al curăţiei, te-ai împodobit pe sine-ţi cu curăţia cugetului şi cu osteneli dumnezeieşti şi cu Dânsul te-ai logodit prin mucenicie, purtătoare de chinuri, Glicheria.

Stih: ***Sfântă muceniţă Glicheria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Zdrobirea membrelor tale, înţeleaptă, a subţiat măiestriile vrăjmaşilor şi curgerea sângiurilor a uscat pâraiele cele rele ale necredinţei, arătând nouă noian de minuni.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Tu te-ai arătat cu adevărat via cea cu mult rod a săditorului făpturii, Glicheria, purtând strugurii ce s-au stors în teascurile muceniciei şi varsă vinul umilinţei, celor ce cu credinţă lui Hristos strigă: Tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mântuieşte-ne şi te milostiveşte spre noi ceea ce mai presus de cuvânt ai născut pe Milostivul, văpăile gândurilor şi arşiţa patimilor, prin rugăciunile tale, prea curată Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântindu-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Dumnezeu, care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evreieşti şi văpaia întru răcoreală o a prefăcut, ca pe Domnul lăudaţi-L lucrurile şi îl prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu, Cuvântul...

Stih: ***Sfântă muceniţă Glicheria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ridicându-te mai presus de toată dorirea trupească, pentru dragostea Mirelui tău, cinstită, ai poftit viaţă fără de trup. Pentru aceea dimpreună cu îngerii văzând după înţeles pe Hristos iubitul tău îl slăveşti, ca pe unul mai iubit decât toate.

Stih: ***Sfântă muceniţă Glicheria, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

După chinurile cele multe, curatul tău duh ţi-ai dat Domnului, la a cărui suire s-au veselit Cetele cereşti şi Hristos te-a încununat cu dreapta Lui cea prea puternică, căci după lege te-ai nevoit, muceniţă Glicheria.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dănţuieşti acum bucurându-te, împreună cu îngerii înaintea feţei Ziditorului tău, luminându-te cu razele ce pururea curg de acolo; adu-ţi aminte dar şi de noi cei ce cu credinţă săvârşim mărită pomenirea ta, Glicheria, purtătoare de chinuri prea lăudată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce te pleci glasurilor celor ce cu fierbinţeală şi se roagă, care eşti scăparea credincioşilor, izbăveşte, milostiveşte-te, Stăpână, păzeşte de vătămare şi de toată viclenia vrăjmaşilor pe cei ce cu credinţă şi cu dragoste te slăvesc pururea.

Irmosul: Pe Dumnezeu, Cuvântul cel din Dumnezeu, care cu negrăită înţelepciune a venit să înnoiască pe Adam, cel căzut rău prin mâncare întru stricăciune, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se, pentru noi credincioşii, cu un gând întru laude îl slăvim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase

Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Văzând mai înainte veselia celor înţelegătoare şi defăimând nestatornicia celor văzute, ţi-ai întărit gândul întru nădejdile cele dumnezeieşti. Drept aceea cu bucurie ai alergat către priveliştea pătimirii şi ai surpat pe şarpele şi ţi-ai împletit cunună de biruinţă frumoasă şi neveştejită, o, Sfântă muceniţă Glicheria.

Acatistul Sfintei mucenițe Glicheria (13 mai)

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;

Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** de umilinţă, glasul 6:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Luminându-te cu strălucirea Duhului Sfânt și cu frumusețile cele nestricăcioase fiind împodobită, stai acum înaintea Domnului Hristos, Sfântă muceniță Glicheria. Ceea ce asculți cu îndurare, curgerea lacrimilor noastre, șterge-ne cu milă durerea. Iar noi te slăvim: ***Bucură-te, Sfântă muceniță Glicheria, întipărind semnul Sfintei Cruci în sufletele noastre!***

Icosul 1

Îngerii cei minunați din Ceruri, au fost uimiți de tine, Sfântă muceniță Glicheria, tânără fecioară având în inimă puterea și curajul unui războinic al Domnului Hristos. Caută și spre noi, cei înfricoșați de luptele duhovnicești, dă-ne din tăria ta Iar noi îți strigăm:
Bucură-te, făclie încununată de mucenicie;
Bucură-te, iubindu-L pe Hristos mai mult decât viața însăși;
Bucură-te, că te-ai răstignit împreună cu El;
Bucură-te, că te-ai îngropat deodată cu El;
Bucură-te, că murind pentru El ai primit veșnicia;
Bucură-te, jertfă fără de prihană;

Bucură-te, Sfântă muceniță Glicheria, întipărind semnul Sfintei Cruci în sufletele noastre!

Condacul 2

Fiind o fecioară de neam bun din Tracia, ai rămas orfană, Sfântă Glicheria și crezând în Hristos, îți petreceai zilele în casa de rugăciuni a credincioșilor din orașul Trianopole. Aveai mare evlavie la Maica Domnului, după Domnul Hristos și ți-ai logodit fecioria cu Mirele cel nestricăcos, pe care Îl chemai neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul 2

În vremurile acelea erau puțini cei care se temeau de Dumnezeu, iar cei credincioși trăiau în pericol de a fi uciși, căci închinătorii la idoli îi vânau ca să îi omoare pe toți cei care nu jerfeau idolilor. Te rugăm, sfântă muceniță, să ne aperi de închinătorii la idoli din vremurile noastre și te lăudăm așa:
Bucură-te, că ne izbăvești de chinuri;
Bucură-te, că ne ferești de ispite;
Bucură-te, că ne aprinzi lumina credinței;
Bucură-te, că aduci lămurire acolo unde e ceață;
Bucură-te, că limpezești gândurile;
Bucură-te, că ne arăți drumul bun;
Bucură-te, Sfântă muceniță Glicheria, întipărind semnul Sfintei Cruci în sufletele noastre!

Condacul 3

Sabin, ighemonul a hotărât o zi anume pentru a aduce jerfte zeiței Dia prin sărbătoarea numită Lampadoforia, adică ”purtarea de lumină”, iar în ziua praznicului toți cetățenii au alergat cu lumânări aprinse la capiște. Creștinii nu s-au dus, dar tu, Sfântă Glicheria, te-ai înfățișat printre păgâni, chemându-L pe Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 3

Având inima plină de râvnă pentru Dumnezeu și însemnându-ți fruntea cu semnul Sfintei Cruci, ai stat înaintea ighemonului, sfântă muceniță, cerând să aprinzi tu mai întâi focul pentru jertfe cu făclia nestinsă cea scrisă pe frunte, iar noi te slăvim:
Bucură-te, că ai cerut să se stingă toate celelalte făclii;
Bucură-te, că te-ai rugat adânc lui Dumnezeu;
Bucură-te, că I-ai cerut să zdrobească idolul;
Bucură-te, că Dumnezeu ți-a ascultat rugăciunea;
Bucură-te, că a venit un tunet înfricoșător;
Bucură-te, că idolul s-a zdrobit de pământ;

Bucură-te, Sfântă muceniță Glicheria, întipărind semnul Sfintei Cruci în sufletele noastre!

Condacul 4

Ighemonul și popii cei păgânești s-au înfuriat și au poruncit poporului să te omoare cu pietre, dar nici o piatră nu se atingea de tine, Sfântă Glicheria, făcându-se o grămadă mare care te înconjura. Păgânii te-au acuzat că ești fermecătoare, dar tu le-ai răspuns: „Puterea lui Hristos, care lucrează în mine, mustră rătăcirea voastră, iar ajutorul Lui risipește muncile pe care le aduceți asupra mea”, chemându-L pe Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4

Fiindcă furia îl orbea, ighemonul a poruncit să fii aruncată în temniță, sfântă binecuvântată și, acolo, ai primit vizita preotului creștin, Filocrat care te-a însemnat cu semnul Sfintei Cruci pe frunte ca să te întărească întru Domnul, iar noi îţi strigăm:
Bucură-te, că a doua zi ai fost iar chemată în adunare;
Bucură-te, că nu ai vrut să jertfești idolilor;
Bucură-te, că ți-au smuls carnea, de pe trup, cu unghii de fier;
Bucură-te, că au vrut să îți zdrobească fața;
Bucură-te, că Îngerul Domnului i-a îngrozit pe muncitorii tăi;
Bucură-te, că aceștia au căzut, ca morți, lângă tine;
Bucură-te, Sfântă muceniță Glicheria, întipărind semnul Sfintei Cruci în sufletele noastre!

Condacul 5

Păgânul cel nemilos, a poruncit atunci să te ducă în temniță și să te chinuie cu foamea și cu setea mai multe zile, sigilând ușa temniței cu inelul lui, Sfânta noastră Glicheria, căci el nu vroia să se închine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 5

După multe zile, a venit să vadă dacă mai trăiești, însă rupând sigiliul de la ușă și intrând te-a găsit dezlegată de legături și având înaintea ta o pâine curată, lapte și un pahar de apă, Sfântă Glicheria. Ne bucurăm și te slăvim:
Bucură-te, că păgânul n-a înțeles că Dumnezeu te hrănea pe tine, roaba Sa;
Bucură-te, că a poruncit să te ducă după el, în cetatea Eraclia;
Bucură-te, că, de departe, te-au întâmpinat creștinii ca pe o adevărată mărturisitoare a lui Hristos;
Bucură-te, că te-au fericit pentru pătimirile tale pentru Domnul;
Bucură-te, că episcopul Dometie a făcut rugăciuni pentru tine;
Bucură-te, că a cerut ca Dumneze să te întărească până la sfârşitul chinurilor;

Bucură-te, Sfântă muceniță Glicheria, întipărind semnul Sfintei Cruci în sufletele noastre!

Condacul 6

A doua zi te-au scos iar în privelişte, sfântă fecioară, ispitindu-te şi încercând să te înfricoşeze, dar tu ai stat dreaptă şi nu te-ai lăsat amăgită de mrejele diavolului, având-L pe Dumnezeu alături: ***Aliluia!***

Icosul 6

Ne mai răbdând, ighemonul te-a aruncat în cuptorul de foc, de unde ai ieşit nevătămată stând ca pe rouă şi stingându-l, Sfântă Glicheria, apoi a poruncit să îţi jupoaie pielea capului şi să te închidă în temniţă dezbracată, legată pe o piatră ascuţită. Ne cutremurăm de puterea lui Dumnezeu, care a fost cu tine şi te lăudăm:
Bucură-te, că Îngerul Domnului a venit la miez de noapte;
Bucură-te, că te-a dezlegat de legături şi te-a tămăduit;
Bucură-te, că temnicerul Laodichie a vrut să se omoare când te-a găsit;
Bucură-te, că el a crezut că tu ai scăpat şi în locul tău e altă femeie;
Bucură-te, că i-ai spus taina vindecării tale, iar el a crezut în Dumnezeu;
Bucură-te, că a murit ca mucenic, ighemonul tăiându-i capul;
Bucură-te, Sfântă muceniță Glicheria, întipărind semnul Sfintei Cruci în sufletele noastre!

Condacul 7

Văzând că nu te poate birui cu înşelăciunile lui, ighemonul a hotărât să te dea la moarte aruncându-te la fiarele sălbatice, Sfântă Glicheria, iar tu te rugai lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 7

Ajungând în arena cu fiarele, o leoaică s-a apropiat de tine şi ţi-a lins picioarele, iar tu, sfântă binecuvântată, te-ai rugat lui Dumnezeu să îţi primească jertfa şi să nu te lipsească de cununa darurilor Lui, iar noi te chemăm:
Bucură-te, că ai mers veselă la moarte;
Bucură-te, că ştiai că e singura cale de întâlnire cu Mirele cel iubit;
Bucură-te, că nu ai avut teamă;
Bucură-te, că Duhul Sfânt a îmblânzit fiarele sălbatice;
Bucură-te, că ai avut credinţă neclintită;
Bucură-te, că ai fost înveşmântată în haina muceniciei;
Bucură-te, Sfântă muceniță Glicheria, întipărind semnul Sfintei Cruci în sufletele noastre!

Condacul 8

În timp ce te rugai, adânc lui Dumnezeu, Sfântă Glicheria, s-a auzit un glas din Cer: ”Am auzit rugăciunea ta, vino la Mine cu pace, că ușile Împărăției Cerului s-au deschis ție!” Iar tu te-ai bucurat: ***Aliluia!***

Icosul 8

În acea clipă, o altă leoică s-a apropiat de tine și te-a mușcat fără să curgă sânge sau să îți facă vreo rană, sfântă fecioară, tu ți-ai dat sufletul cu pace în mâinile Domnului, iar fiarele au intrat cu pace înapoi în culcușul lor. Credincioșii care erau de față, au strigat așa:

Bucură-te, vas nepătat al curăției trupești;
Bucură-te, mac înroșit de sângele mucenicesc;
Bucură-te, floare de câmp jertfită pentru Dumnezeu;
Bucură-te, că ai zburat în Rai pe aripi de Heruvim;
Bucură-te, că te-au primit acolo corurile de Serafimi;
Bucură-te, fecioară cu evlavie la Maica Domnului;
Bucură-te, Sfântă muceniță Glicheria, întipărind semnul Sfintei Cruci în sufletele noastre!

Condacul 9

Asupra ighemonului, chiar în acel ceas, a venit o boală, că s-a umflat tot de apă și a murit pe stradă, fără să mai poată să ajungă acasă, căci nu a vrut să se închine Dumnezeului Adevărat și să Îi cânte: ***Aliluia!***

Icosul 9

Episcopul Dometie a luat sfintele tale moaște, Sfântă muceniță Glicheria și le-a îngropat, nu departe de cetatea Eracliei, din care a început a izvorî mir tămăduitor, care vindeca toate bolile. Ne rugăm și noi să ne ajuți, Sfânta noastră și te chemăm așa:

Bucură-te, că Dumnezeu te-a încununat cu darul vindecărilor;
Bucură-te, că tămăduiești neputința celor speriați;
Bucură-te, că alungi umbrele nopții care chinuie copii;
Bucură-te, că liniștești sufletele tulburate de diavoli;
Bucură-te, că aduci pacea în casele frământate de ceartă;
Bucură-te, că limpezești gândurile celor mânioși;
Bucură-te, Sfântă muceniță Glicheria, întipărind semnul Sfintei Cruci în sufletele noastre!

Condacul 10

Sufletul tău a fost înveșmântat în virtute, sfântă binecuvântată, devenind cetate de necucerit pentru vrăjmași, trăind ca un Înger pe pământ și odihnindu-te acum cu Îngerii din Ceruri, slăvindu-L pe Dumnezeu neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul 10

Fiori de emoție ne trec inimile când ne gândim la tăria ta, tânără fecioară care te-ai înfățișat singură la mărturisirea credinței, știind chinurile care te așteptau și ne rugăm să sădești și în noi puterea credinței, care te-a îndemnat să Îi ceri lui Dumnezeu să zdrobească idolul, crezând că așa va fi, fără să vezi, știind fără să cunoști, că Dumnezeu va asculta, simțind că dacă glasul e curat și inima plină de credință, Domnul Hristos îți va împlini rugăciunea. Primește aceste smerite laude de la noi, Sfântă Glicheria:

Bucură-te, cea însemnată cu Sfânta Cruce pe frunte;
Bucură-te, că din ea ți-ai luat curaj;
Bucură-te, că Sfânta Cruce te-a ocrotit;
Bucură-te, că așa gândurile tale nu au fost înșelate de cel viclean;
Bucură-te, că așa inima ta nu s-a plecat la ispitirile păgânului;
Bucură-te, că așa sufletul tău a rămas credincios Domnului până la capăt;
Bucură-te, Sfântă muceniță Glicheria, întipărind semnul Sfintei Cruci în sufletele noastre!

Condacul 11

Ești făcătoare de minuni, Sfântă Glicheria, cei din țara Traciei având mare evlavie la tine, mulțumindu-I lui Dumnezeu că le-a dat o asemenea ocrotitoare: ***Aliluia!***

Icosul 11

La sfintele tale moaște s-au închinat credincioșii de-a lungul secolelor, printre care chiar și împărați, iar tu le-ai dat fiecăruia vindecare, după măsura credinței. Te chemăm și noi să ne ajuți:

Bucură-te, că stârpești uneltirile demonilor;
Bucură-te, că ai zdrobit-o pe zeița Dia cu rugăciunile tale;
Bucură-te, că sfărâmi și idolii din viețile noastre;
Bucură-te, că ne aduci cumpătarea și modestia;
Bucură-te, că te rogi să avem smerenie;
Bucură-te, că nu ne lași să ne avântăm în mândrie;
Bucură-te, Sfântă muceniță Glicheria, întipărind semnul Sfintei Cruci în sufletele noastre!

Condacul 12

O parte din sfintele tale moaște se află în Insula Lemnos, sfântă muceniță acolo unde au ajuns pe mare și moaștele Sfintei mucenițe Eufimia, care fusesră prigonite de necredinicoși și aruncate în apă, ca să se piardă. Ne bucurăm și Îl slăvim pe Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 12

Cei care au găsit sicriul cu moaștele Sfintei Eufimia nu știau ale cui sunt, dar te-au văzut pe tine în vedenie, Sfântă muceniță Glicheria, venind spre corabia lor, iar din corabie a ieşit în întâmpinarea ta o fecioară foarte frumoasă și v-ați îmbrățișat cu dragoste. Te rugăm, Sfântă Glicheria, ridică rugăciuni la Dumnezeu pentru noi și noi te lăudăm așa:

Bucură-te, că ai întâmpinat-o pe fecioara care ieșise din corabie;
Bucură-te, că i-ai spus: „Bucură-te, muceniţa lui Hristos, fericită Eufimia!”;
Bucură-te, că ți-a răspuns: „Bucură-te, muceniță a lui Hristos, fericită Glicheria!”;
Bucură-te, că apoi v-ați sărutat și v-ați despărțit;
Bucură-te, că ne descoperi sfinte moaște, dacă Dumnezeu așa rânduiește;
Bucură-te, că, prin tine, aflăm numele cele de trebuință;
Bucură-te, Sfântă muceniță Glicheria, întipărind semnul Sfintei Cruci în sufletele noastre!

Condacul 13 (de 3 ori)

O, Sfântă muceniță Glicheria, fecioară iubitoare cu nume dulce, primește aceste laude, aduse din adâncul durerii noastre și izbăvindu-ne de boli, necazuri și ispite, schimbă lacrimile noastre amare în dulceață, ca să gustăm de pe acum bucuria îndestulării cu nectarul Împărăției lui Dumnezeu, pe care Îl slăvim: ***Aliluia!***

Se spune apoi, iarăşi:

Icosul 1

Îngerii cei minunați din Ceruri au fost uimiți de tine, Sfântă muceniță Glicheria, tânără fecioară având în inimă puterea și curajul unui războinic al Domnului Hristos. Caută și spre noi, cei înfricoșați de luptele duhovnicești, dă-ne din tăria ta. Iar noi îți strigăm:

Bucură-te, făclie încununată de mucenicie;
Bucură-te, iubindu-L pe Hristos mai mult decât viața însăși;
Bucură-te, că te-ai răstignit împreună cu El;
Bucură-te, că te-ai îngropat deodată cu El;
Bucură-te, că murind pentru El ai primit veșnicia;
Bucură-te, jertfă fără de prihană;

Bucură-te, Sfântă muceniță Glicheria, întipărind semnul Sfintei Cruci în sufletele noastre!

şi **Condacul 1**

Luminându-te cu strălucirea Duhului Sfânt şi cu frumusețile cele nestricăcioase fiind împodobită, stai acum înaintea Domnului Hristos, Sfântă muceniță Glicheria. Ceea ce asculți cu îndurare, curgerea lacrimilor noastre, șterge-ne cu milă durerea Iar noi te slăvim: ***Bucură-te, Sfântă muceniță Glicheria, întipărind semnul Sfintei Cruci în sufletele noastre!***

Apoi, se zice această:

Rugăciune

Celei ce s-a arătat mai frumoasă ca o floare, care s-a adus pe sine, jertfă de sânge Dumnezeului celui Adevărat, Sfintei mucenițe Glicheria îi aducem această cântare.

Ai fost fiică de neam bun, dar ai ales neamul cel veşnic, al Domnului Hristos cu care te-ai cununat, Sfântă Glicheria, fără să te gândeşti la pătimirile trupului, dorind să zbori spre Ceruri şi călcând peste vrăjmaşul diavol prin credința în Dumnezeu şi în Sfânta Cruce. Te-ai însemnat cu semnul Sfintei Cruci şi prin aceasta ai biruit toate ispitirile şi chinurile, fiind mereu lângă tine Îngerul Domnului, care îți vindeca rănile trupeşti.

Te chemăm şi noi, cei ce vieţuim acum în mucenicia zilelor noastre, unii pătimind mai mult, alții mai puțin, dar toți având nevoie de rugăciunile tale la tronul Sfintei Treimi. Ne închinăm cu semnul Sfintei Cruci şi te rugăm să îl întipăreşti în sufletele noastre, ca să rămânem drepți în mărturisirea numelui lui Dumnezeu până la sfârşitul vieții.

Eşti luminată de strălucirea muceniciei, Sfântă Glicheria şi stai înaintea Mirelui tău cel curat, pe care roagă-L să ne izbăvească de greşelile, care ne duc la pierzare şi să ne primească în dulceața Raiului, să auzim şi noi, ca tine, cuvintele Lui: ”Am auzit rugăciunea ta, vino la Mine cu pace, că uşile Împărăției Cerului s-au deschis ție!” unde să Îi cântăm veşnic slava Sfintei Treimi: Tatălui, Fiului şi Sfântului Duh, în vecii vecilor. Amin!

Rostim, apoi rugăciunea: *Cuvine-se, cu adevărat, să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită, fără de asemănare,*

decât Serafimii, care fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfintei muceniţe Glicheria şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

Sursa:

https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2022/06/01/acatistul-sfintei-mucenite-glicheria-13-mai/

https://salutis8.wordpress.com/2023/05/12/acatistul-sfintei-mucenite-glicheria/

Imnografie

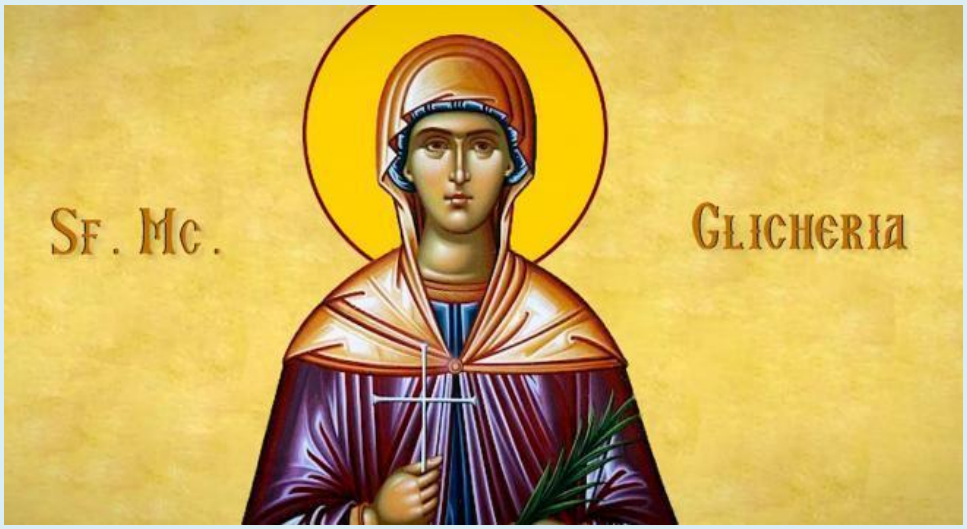

Condacul Sfintei muceniţe Glicheria: Pe Fecioara şi de Dumnezeu Născătoarea Maria iubind, ţi-ai păzit fecioria ta nestricată, şi din dragostea cea către Domnul îndemnându-te, cu bărbătesc cuget ai pătimit până la moarte. Pentru aceasta Glicheria, cu îndoită cunună, te-a încununat pe tine Hristos Dumnezeu.

Troparul Sfintei muceniţe Glicheria: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Glicheria, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc și pe Tine căutându-Te mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primește-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv mântuiește sufletele noastre.

(Video) Troparul Sfintei muceniţe Glicheria - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfanta-mucenita-glicheria-tropar

Troparul Sfintei muceniţe Glicheria (în limba greacă):
https://doxologia.ro/video/slujbe/alte-slujbe/troparul-sfintei-mucenite-glicheria-limba-greaca

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfintei muceniţe Glicheria şi a lui Laodichie, păzitorul temniţei

Cuvant Ortodox - Sfinţii mucenici Glicheria şi Laodichie, păzitorul temniţei - 13 mai:
https://www.youtube.com/watch?v=emcdOx6xZXI&list=PLQe0QKKQ08KEng0QrTrjJeAZQUdqjtZwp&index=32

***

În anul dintâi al domniei lui Antonin, păgânul împărat al Romei, stăpânea în Grecia cea din Europa, ighemonul Sabin.

Creştinii, care vieţuiau în Traianopol, cetatea Traciei, se adunau în toate zilele într-o casă mică de rugăciuni şi acolo se rugau lui Dumnezeu, cerând cu multă durere de inimă pacea şi înmulţirea Bisericii. Căci atunci erau puţini cei ce se temeau de Dumnezeu şi acei care erau, se primejduiau de izgonire.

Împăratul Antonin, ţinându-se de rătăcirea elinească, aducea jertfe necuraţilor idoli şi pentru aceasta, a trimis pretutindeni porunca sa cea fărădelege, ca cei care nu se închină idolilor, să fie ucişi.

Ajungând acea poruncă în Tracia, Sabin ighemonul a mers cu ea şi în Traianopoli, arătând-o poporului şi a hotărât o zi în care să săvârşească prăznuirea marelui zeu

Die, care se chema Iampadoforia, adică purtare de lumină. Acea prăznuire era să fie după trei zile de la venirea ighemonului în acea cetate.

În cetatea aceea era o fecioară de neam bun, anume Glicheria, fiica lui Macarie, care mai înainte fusese antipat la Roma. Ea, plecând de la Roma cu părinţii săi în părţile acelea, a rămas orfană. Crezând ea în Hristos şi alăturându-se creştinilor, umbla cu dânşii în toate zilele în casa de rugăciuni şi se ruga lui Hristos Dumnezeu şi Preacuratei Fecioare Maria, către care şi-a câştigat deosebită dragoste, după Hristos Fiul lui Dumnezeu şi sârguindu-se să urmeze fecioriei celei curate şi-a logodit fecioria sa Domnului său. Iar către creştini grăia: ***"Fraţilor, surorilor, părinţilor şi toate câte îmi sunteţi mie în loc de maică, luaţi aminte cu dinadinsul al cărui Împărat avem chipul şi cu care semn suntem însemnaţi pe frunte! Deci, să ne sârguim să păzim poruncile Lui, ca de la acest Împărat veşnic să câştigăm mântuire, păzind fără de prihană însemnarea cea luată a creştinătăţii".***

Credincioşii ziceau către dânsa: "Toţi dorim să ne punem sufletele pentru Domnul nostru!"

Iar ea iarăşi grăia către dânşii: "Deci, zic vouă, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru mine, ca să mă întărească şi pe mine împreună cu voi şi să mă învrednicească părţii celor ce I-au plăcut Lui prin nevoinţa pătimirii şi să mă numesc în ceata mireselor Sale celor neîntinate, în cămara Sa cea preacurată şi cerească".
Iar credincioşii se rugau pentru dânsa.

După trei zile, sosind praznicul cel hotărât, toţi cetăţenii, cu lumânări aprinse, alergau la capiştea lui Die.

Atunci, fericita fecioară Glicheria, aprinzându-şi cu râvnă inima sa după Domnul Dumnezeul său şi însemnându-şi fruntea cu semnul Sfintei Cruci, a mers cu osârdie la aceeaşi capişte şi stând în mijloc, a zis către ighemon: ***"Luminate ighemoane, iată jertfele celor ce vor să se aducă adevăratului Dumnezeu; eu fac începutul, pentru că sunt mai întâi cu neamul cel mare, decât toţi cei ce locuiesc în cetatea aceasta, deoarece sunt născută din tată prea luminat, care mai înainte a fost antipat în cetatea cea mare a Romei; deci, mie mi se cade mai întâi să aduc jertfă lui Dumnezeu".***

Ighemonul a zis către dânsa: "Dar unde este făclia ta, cu care vei începe aprinderea jertfelor?"

Sfânta Glicheria a zis: ***"Pe frunte am făclia mea cea scrisă, care fiind nestinsă, luminează adevărata noastră jertfă care se aduce lui Dumnezeu".***

Iar ighemonul, neînţelegând cele grăite de dânsa, a zis: "Apropie-te şi jertfeşte tu întâi".

Zis-a sfânta: ***"Dumnezeu cel veşnic nu are trebuinţă de făcliile cele ce scot fum. Deci, porunceşte să se stingă toate făcliile, ca să înceteze fumul ce iese din ele şi atunci veţi vedea jertfa mea cea fără de prihană, pe care voiesc s-o aduc Dumnezeului meu".***

Atunci ighemonul a poruncit să stingă făcliile. Sfânta Glicheria, stând la un loc înalt, ca să se poată vedea de popor şi-a descoperit fruntea şi a arătat scris pe dânsa semnul Crucii lui Hristos şi a zis către toţi cei ce priveau spre dânsa: ***"Vedeţi oare făclia cea prea luminoasă pe fruntea mea?"***

Apoi, ridicându-şi ochii şi înălţându-şi mâinile către cer, a zis: ***"Dumnezeule Atotputernic, Cel ce Te slăveşti de robii Tăi pentru crucea Ta, Cel ce Te-ai arătat cuvioşilor Tăi tineri în cuptorul Babilonului şi i-ai izbăvit pe ei din foc, Cel ce ai astupat gurile leilor şi ai stricat pe Baal, Cel ce ai omorât pe balaurul acela şi ai sfărâmat chipul cel drăcesc în câmpul Deira, Iisuse Hristoase, Preacuratule Mieluşel al lui Dumnezeu, vino, rogu-mă şi ajută mie, smeritei roabei Tale şi sfărâmă pe idolul acesta făcut de mână omenească şi risipeşte aceste jertfe diavoleşti necurate şi deşarte."***

Sfânta, rugându-se astfel lui Dumnezeu, s-a făcut deodată un tunet înfricoşat şi a căzut la pământ idolul lui Die, sfărâmându-se în mii de bucăţi, pentru că era făcut din piatră. Iar ighemonul şi popii cei păgâneşti, văzând acest lucru, s-au aprins de mânie şi au poruncit poporului s-o omoare cu pietre; deci, aruncând ei cu pietre spre dânsa, acelea nu se atingeau de ea, ci cădeau împrejurul ei, făcându-se o grămadă mare, ca şi cum acele pietre ar fi fost aşezate cu mâna. Iar păgânii, necunoscând puterea lui Dumnezeu, numeau pe sfânta "fermecătoare"; iar ea le zicea: ***"Puterea lui Hristos, Care lucrează în mine, mustră rătăcirea voastră, iar ajutorul Lui risipeşte muncile care le aduceţi asupra mea".***

Atunci ighemonul a poruncit ca, legând-o, să o ducă în temniţă şi acolo să o străjuiască până a doua zi, zicând către străjeri: "Păziţi-o, ca să nu scape cu vrăjile sale, că apoi va zice că Dumnezeul ei a izbăvit-o şi astfel va înşela pe mulţi".

Iar sfânta a zis către dânsul: "Nebunule, orbitule şi păgânule, oare nu cunoşti că sunt legată cu poruncile lui Dumnezeu şi pironită cu legea Lui? Deci, nu pot ca să mă dezleg de nevoinţa cea pătimitoare, întru care am poftit să intru de bunăvoie pentru Hristos Mântuitorul meu". Acestea zicându-le, s-a dus în temniţă.

Pe când Sfânta Glicheria şedea în temniţă, a venit la dânsa Filocrat, preotul lui Dumnezeu, cercetând pe cea legată pentru Hristos.

Iar sfânta a grăit către dânsul: "Părinte, însemnează-mă cu semnul Sfintei Cruci şi cu aceea, ungându-mă ca şi cu o ungere, să mă înfrumuseţezi pe mine lui Dumnezeu şi Împăratului, Căruia te-ai făcut ostaş, să mă faci pe mine plăcută ca, îngrădindu-mă şi întărindu-mă cu însemnarea Lui, să biruiesc răutatea diavolului".

Atunci preotul, însemnând-o cu Sfânta Cruce, i-a zis: "Însemnarea lui Hristos să-ţi ajute la scopul tău şi Însuşi Hristos să-ţi fie ţie mire duhovnicesc, ungându-te pe tine cu darul Său, ca să-ţi dobândeşti dorinţa". Filocrat, întărind-o pe ea întru Domnul şi dându-i pace, s-a dus.

A doua zi, ighemonul Sabin a mers la curtea împărătească, unde voia să muncească pe Sfânta Glicheria şi punând-o înaintea judecăţii, a zis către dânsa: "Glicherio, te-ai plecat să aduci jertfă marelui zeu Die, căruia i se închină şi împăratul cu jertfe?"

Răspuns-a sfânta: "Cum să mă închin sau să îi aduc jertfă aceluia, care căzând, s-a sfărâmat şi s-a risipit în multe bucăţi, neputând singur lui să-şi ajute? Eu ştiu pe Unul Dumnezeu, Care vieţuieşte în ceruri şi îmi ajută să risipesc puterea voastră cea păgânească. Aceluia se cuvine să-I aduc jertfă, să mă închin şi să-I plac".

Iar ighemonul a grăit iarăşi: "Jertfeşte, până nu încep a te munci".

Răspuns-a muceniţa: "Dumnezeul meu mă va munci pe mine, dacă te voi asculta pe tine".

Zis-a ighemonul: "Atunci doreşti să mori?"

Răspuns-a muceniţa: "Eu mă sârguiesc, ca prin durerile cele trupeşti, să-mi tămăduiesc rănile cele sufleteşti".

Atunci ighemonul a poruncit să o spânzure cu părul de un lemn de muncă şi cu unghii de fier să-i strujească trupul ei, până ce va muri. Deci, fiind spânzurată şi strujită, nu simţea dureri în trupul său din muncile cele ce i se făceau ei, zicând către muncitor: *"Păgânule, plinule de toată răutatea şi slujitor al diavolului, nimic nu-mi sunt mie muncile acestea! Eu nu le simt, fiindcă am pe Iisus Hristos, Cel ce-mi ajută mie; deci, găseşte alte munci mai mari, deoarece acestea nu sunt nimic".* Aşa grăind sfânta, slujitorii cei ce o munceau au încetat; iar ighemonul, văzând pe muceniţă că biruieşte muncile, a poruncit să o pogoare de la muncire şi să-i sfărâme faţa ei.

Atunci sfânta a zis: "Lumina şi întărirea mea este Hristos Dumnezeu, Cel ce întăreşte cu darul Său gândurile roabei Sale".

Apoi, privind spre cer, a grăit: *"Stăpâne, pe Tine Te rog, luminează-mi faţa mea şi mă fă vitează spre pătimirea loviturilor, întăreşte-mă, Doamne, întru pătimirea cea pentru Tine; pentru că Tu eşti Dumnezeul Cel ce îmbogăţeşti cu vistieriile Sfântului Tău Duh pe cei ce mărturisesc fără de frică preasfânt numele Tău înaintea muncitorilor; Tu eşti Cel ce ajuţi tuturor sfinţilor Tăi, celor ce Îţi plac Ţie pe pământ, cu a căror povăţuire şi eu te-am cunoscut pe Tine, Dumnezeul meu şi Te-am iubit pe Tine, Ziditorul meu, ascultă-mă acum pe mine roaba Ta, care mă sârguiesc pentru numele Tău, ca să scap din cursele diavolului şi din gura balaurului".*

Astfel grăind sfânta către Dumnezeu, muncitorii o băteau peste faţa ei; dar îndată a stat lângă dânsa îngerul Domnului şi a îngrozit pe cei ce o munceau, încât au căzut ca nişte morţi.

Deci, ighemonul, nevăzând pe îngerul care i s-a arătat ei, a grăit către dânsa: "Spune, Glicherio, pentru ce nu te supui poruncii împărăteşti?"

Sfânta răspunse: "A cărui poruncă să ascult?"

Ighemonul zise: "Porunca singurului stăpânitor al Romei, care a poruncit să păzim această părintească şi veche lege şi să ne închinăm zeilor".

Grăit-a sfânta: "Eu ascult pe Dumnezeul cel Atotputernic, legii Lui mă supun şi o păzesc şi pe mine singură mă aduc jertfă, precum odată Avraam a adus jertfă pe fiul său, Isaac şi pentru aceasta, bine a plăcut adevăratului Dumnezeu şi a luat de la Dânsul binecuvântare, ca să fie tată a multe neamuri".

Ighemonul zise: "Fă ceea ce-ţi poruncesc, ca să nu mori, ca o femeie amăgită, de o moarte rea!"

Muceniţa răspunse: "Hristos, începătorul nevoinţei noastre - în nevoinţa cea duhovnicească - întăreşte nu numai pe bărbaţi, dar şi pe femeile cele ce se oştesc asupra tatălui tău, diavolul şi le încununează luminos".
Atunci ighemonul a poruncit să o ducă în temniţă pe sfânta muceniţă şi s-o chinuiască mai multe zile cu foamea şi cu setea. Deci, sfânta a mers în temniţă, bucurându-se şi intrând înăuntru, înălţa laude lui Dumnezeu şi-L slăvea, grăind: *"Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri, Cel ce Te cunoşti de sfinţii Tăi, care păzesc poruncile Tale; Cel ce Te-ai arătat Sfântului Petru când ieşea din Roma şi ai ruşinat pe vrăjitorul Simon, potrivnicul lui; Cel ce ai ajutat marelui David şi pe Goliat l-ai surpat sub picioarele lui; Tu, prea cinstite şi prea curate Dumnezeule, auzi-mă pe mine, vino în ajutor roabei Tale, izbăveşte-mă de meşteşugul vrăjmaşului şi din amăgirea ighemonului cel prea păgân".*

Trecând trei zile, ighemonul a zis tribunului: "Ia inelul meu şi să te duci să pecetluieşti temniţa în care se păzeşte fermecătoarea aceea". Tribunul, ducându-se, a pecetluit uşa şi a poruncit să fie strajă tare împrejurul temniţei, ca să nu dea cineva hrană sau băutură celei ce şedea înăuntru.

Iar îngerii lui Dumnezeu aduceau Sfintei muceniţe Glicheria, hrană neştiută şi băutură nespusă şi întăreau pe mireasa lui Hristos.

După câteva zile, ighemonul, având să se ducă în cetatea Eracliei, a venit la temniţă să vadă pe muceniţă, ca s-o ducă după el. Dar, văzând pecetea întreagă i se părea că a murit de foame şi de sete, că de atunci trecuseră multe zile. Deci, deschizând uşa, a văzut-o dezlegată din legături, având înaintea sa un blid, în care era pâine curată, lapte şi apă într-un pahar. Deci, s-a mirat de aceea, pentru că ticălosul n-a înţeles că Dumnezeu hrănea pe roaba Sa. Atunci a poruncit s-o scoată şi s-o ducă după el în Eraclea.

Iar ea înălţa mulţumiri lui Dumnezeu, grăind: *"Stăpâne Dumnezeule, Cel ce ne înveţi pe noi cunoştinţa adevărului şi porţi grijă de poporul Tău; Cel ce ai trimis lui Daniil hrană în groapă şi lui Ilie la pârâu i-ai gătit ospăţ; Cel ce întorci pe cei rătăciţi şi luminezi pe cei orbi, îţi mulţumesc că m-ai pomenit şi pe mine, smerita roaba Ta şi m-ai hrănit în vreme de foamete din nelipsitele Tale vistierii cu îndurată mâna Ta".*

Sfânta, mulţumind astfel lui Dumnezeu, a fost dusă la Eraclea. Ighemonul, ajungând mai înainte acolo, aducea jertfă în capiştea lui Die; iar creştinii care erau în cetate, auzind de sfânta muceniţă a lui Hristos, Glicheria, cum a pătimit în Traianopoli şi că o aduce în cetatea lor, au ieşit în întâmpinarea ei afară din cetate, ca la trei stadii, cu episcopul lor, cinstitul Dometie şi văzând-o, i-au fericit pătimirile ei pentru Hristos.

Iar episcopul a făcut pentru dânsa rugăciune către Dumnezeu, zicând: "Hristoase, lumina cea nestinsă, luminătorule al celor ce sunt în întuneric şi povăţuitorule al celor rătăciţi, Cel ce ai trecut pe Moise prin mare la uscat şi pe Faraon l-ai înecat, pe Tine Te rugăm ca să fii povăţuitor acestei roabe a Ta întru mărturisirea prea sfântului Tău nume".

Deci, sfânta a fost dusă în cetate şi păzită în legături. A doua zi, ighemonul a socotit s-o ardă cu foc, dacă nu va jertfi idolilor; deci, punând-o de faţă la judecată, i-a zis: "Te-ai socotit oare, Glicherio, ca să aduci jertfă zeilor?"

Sfânta răspunse: "În legea cea dată mie de adevăratul Dumnezeu, este scris: Să nu ispiteşti pe Domnul Dumnezeul Tău şi să fie cuvântul vostru: ce este adevărat, adevărat şi ce este nu, nu. Acum ţi-am spus că m-am unit cu Hristos al meu şi m-am lepădat de diavolul, căruia tu îi slujeşti şi fiind unită cu Hristos, cum voi putea vreodată să mă despart de Dânsul şi în locul vieţii să-mi aleg moartea? Tu fă ceea ce voieşti, iar eu defăimez toate cele deşarte, ca să câştig bunătăţile cele cereşti".

Atunci ighemonul a poruncit s-o arunce în cuptorul cel ars. Deci, cuptorul fiind ars, sfânta fecioară s-a îngrădit cu semnul Sfintei Cruci şi a zis: ***"Doamne, Dumnezeule Atotputernice, Te binecuvântez pe Tine şi prea măresc numele Tău cel sfânt, că ai dăruit această zi de acum şi ceasul acesta roabei Tale întru veselie veşnică. Scriind mărturisirea mea înaintea îngerilor şi a oamenilor, rogu-mă, împlineşte dorinţa sufletului meu şi arată acestui păgân şi spurcat ighemon, că Tu eşti ajutătorul meu".***

Grăind astfel sfânta, a aruncat-o în cuptor şi îndată s-a pogorât rouă din cer şi a stins văpaia focului, iar sfânta stătea în cuptor ca o curată mieluşea, cântând cuvintele acestea: ***"Sfânt eşti Dumnezeule, Cel ce prin dumnezeirea Ta ai trimis ajutor din cer smeritei roabei Tale, ca să cunoască toţi că toate se supun Ţie şi cu voia Ta îşi pierde puterea văpaia focului acesta".***

Apoi a ieşit din cuptor, neavând nici o vătămare. Dar, ighemonul, socotind acea nevătămare de foc putere vrăjitorească, a poruncit să-i jupoaie pielea de pe cap. Deci, pe când slujitorii făceau acest lucru, sfânta muceniţă striga către Dumnezeu, zicând: ***"Doamne, Dumnezeul meu, Cel ce răsari lumină şi binevoieşti a lumina dreptatea prin mucenicia aceasta, arată aceasta spurcatului ighemon Sabin, că tot cel ce îşi pune nădejdea spre Tine nu se teme de munci, ci doreşte altele mai mari, ca să primească de la Tine cunună luminoasă pentru mărturisire. Te laud pe Tine, căci cu pielea luată de pe faţa mea, ai descoperit toate cele ce sunt în mine, ca, fiind luminată prin lumina Ta, să pot zice: Descoperă ochii mei şi voi cunoaşte minunile din legea Ta!"***

Ighemonul, socotind că acele cuvinte ale ei şi răbdarea cea bărbătească sunt spre batjocura lui, a poruncit să ducă pe muceniţă în temniţă şi legând-o de mâini şi de picioare, s-o pună goală pe o piatră ascuţită. Dar, îngerul Domnului, venind la miezul nopţii, a luminat temniţa şi a dezlegat pe sfânta din legături; iar pielea cea jupuită a tămăduit-o şi a făcut-o la loc pe capul ei, încât nu era nici o urmă de rană, ci toată era întreagă, sănătoasă, luminoasă şi frumoasă la faţă.

A doua zi, ighemonul a poruncit să aducă pe Sfânta muceniţă Glicheria iarăşi la cercetare. Deci, păzitorul temniţei, cel cu numele Laodichie, deschizând temniţa şi intrând, a văzut pe sfânta dezlegată din legături şi sănătoasă şi nu a cunoscut că este Glicheria; pentru aceasta voia să se omoare, părându-i-se că ea a scăpat, fiindcă se temea de cumplitele munci ale ighemonului.

Iar sfânta a zis către el: "Laodichie, să nu-ţi faci nici un rău, eu sunt Glicheria!"

Înfricoşându-se el, a zis: "Miluieşte-mă pe mine, ca să nu mor de spaimă; cred în Dumnezeul Cel ce îţi ajută ţie!"

Atunci sfânta a zis: "Vino în urma lui Hristos şi te vei mântui".

Scoţând-o el din temniţă, s-a legat cu legăturile ei şi astfel mergea la ighemon în urma ei. Văzând ighemonul acel lucru, a zis: "De ce ai făcut aceasta, Laodichie? Unde este cea legată, care ţi s-a încredinţat ţie?"

Laodichie a zis: "Iată, aceasta este, care stă de faţă la judecata ta şi care în noaptea trecută strălucind cu dumnezeiasca lumină şi-a luat frumuseţea feţei cea dintâi, fiind tămăduită cu mâna sfântului înger cel trimis de Dumnezeu la dânsa, care a

dezlegat-o din legături şi cu care şi eu m-am legat. Deci, văzând minunile lui Dumnezeu, am crezut şi eu în El şi voiesc să fiu părtaş acestei morţi".

Ighemonul, umplându-se de mânie, a zis: "Să se taie ticălosul acesta şi vom vedea de va veni Hristos să-i ajute!"

Iar când Laodichie era să fie tăiat pentru Hristos, şi-a ridicat ochii în sus şi a strigat: "Dumnezeul creştinilor, numără-mă şi pe mine în împărăţia Ta, cu roaba Ta Glicheria".
Iar Sfânta Glicheria se ruga lui Dumnezeu pentru dânsul, zicând: ***"Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Cel ce ai dezlegat durerile morţii şi ai eliberat pe omul cel robit din legăturile iadului, eliberează şi pe robul Tău Laodichie din stăpânirea diavolească şi-i dă lui, ca întru mărturisirea Ta, să se săvârşească şi primeşte sufletul lui în pace!"*** Laodichie, auzind acestea, a zis "Amin". După aceasta i-au tăiat capul cu toporul; iar trupul lui, luându-l creştinii, l-au îngropat cu cinste.

Apoi ighemonul a zis către Sfânta muceniţă Glicheria: "Ştim pe tatăl tău, că a fost de neam bun; iar cine îţi ajută ţie nu ştim, tu singură să ne spui nouă".

Răspuns-a sfânta: "Mie îmi ajută Hristos, Mântuitorul lumii şi Dumnezeu a toată mângâierea, Cel ce mi-a trimis mâncare în temniţă, m-a dezlegat din legături şi mi-a înnoit frumuseţea cea pierdută a feţei mele".

Atunci ighemonul a poruncit să o dea fiarelor spre mâncare. Deci, sfânta mergea cu veselie spre acele fiare ca spre un ospăţ şi a stat la locul de unde ies fiarele. O leoaică mare, răcnind şi venind, s-a aplecat la picioarele sfintei, lingându-i gleznele. ***Deci, sfânta, ridicându-şi ochii spre cer, a zis: "Mulţumescu-ţi Ţie, Dumnezeule Atotputernic, Dumnezeul părinţilor, Dumnezeul milostivirii, Cel ce ai îmblânzit mânia de fiară spre arătarea dumnezeieştii Tale puteri şi toate cele cumplite mi le-ai prefăcut mie uşurare, ascultă-mă, Dumnezeule şi răsplăteşte acestui rău ighemon după vrednicia lui; iar pe mine nu mă lipsi de cununa darului Tău, cu sfinţii Tăi".***

Rugându-se sfânta aşa, s-a auzit un glas din cer, zicând către dânsa: "Am auzit rugăciunea ta, vino la Mine cu pace, că uşile Împărăţiei Cerului s-au deschis ţie".

Apoi a venit spre sfântă altă leoaică, care, apropiindu-se, a muşcat-o, însă nu i-a făcut nici o rană şi nici un semn pe trupul ei. Astfel şi-a dat muceniţa sfântul său suflet în mâinile lui Dumnezeu; iar fiarele au intrat în culcuşul lor. Iar asupra

ighemonului, chiar în acel ceas, a venit o boală cumplită şi cu osteneala apei s-a umplut şi foarte s-a umflat şi a murit pe stradă, neajungând la casa sa.

Mergând episcopul Dometie, a luat trupul cel mult pătimitor al Sfintei muceniţe Glicheria, l-a îngropat cu cinste la un loc frumos din Tracia, aproape de cetatea Eracliei şi după aceea a izvorât mir tămăduitor din cinstitele ei moaşte, care vindecă toate bolile, întru slava Tatălui, a Fiului şi a Sfântului Duh, a unuia Dumnezeu în Treime, căruia şi de la noi păcătoşii să-I fie Lui cinste, slavă şi închinăciune, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sfânta muceniță Glicheria - drumul spre sfințenie

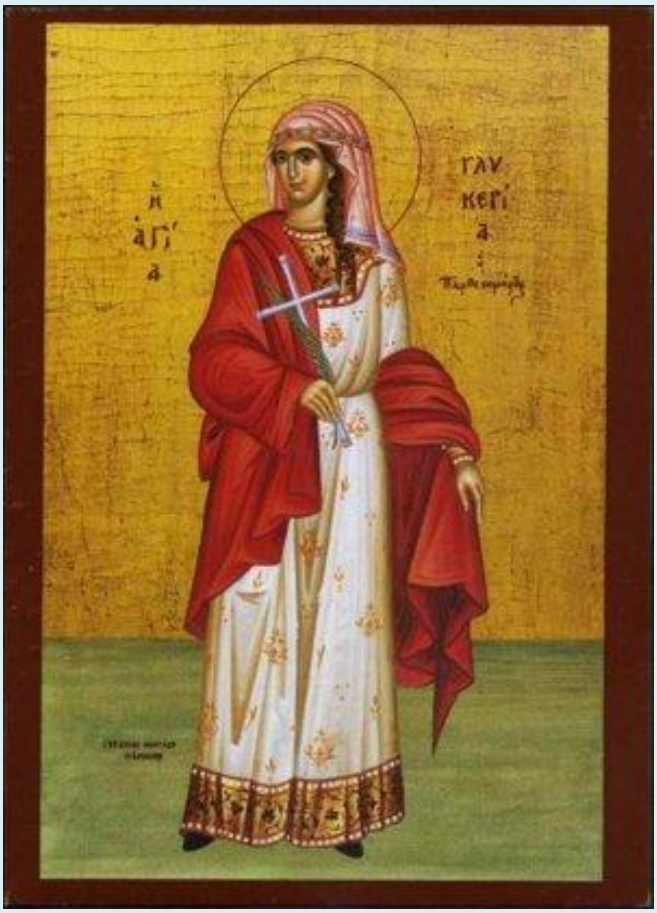

Surpând idolul păgânilor, Sfânta Ghlicheria a fost aspru chinuită și, în cele din urmă, aruncată fiarelor și ucisă de acestea.

***

Trăind în vremea împăratului Antonin, în cetatea Traianopolei, Sfânta Glicheria a mers la guvernatorul ce adusese jertfă idolilor și a mărturisit că este creștină. A surpat idolul, zdrobindu-l, iar necredincioșii aruncau cu pietre asupra ei, dar nu reușeau să o lovească.

Atunci a fost spânzurată de cosițe și apoi aruncată în temniță, fără a-i fi adusă mâncare zile întregi. Dar îngerul Domnului îi dădea pâine și lapte, iar când guvernatorul și paznicii au văzut acest lucru, s-au îngrozit. Și au chinuit-o în nenumărate feluri, dar ea se păstra nevătămată.

Drept aceea, temnicerul Laodichie s-a convertit la dreapta credință, murind de sabie.

Iar Sfânta Glicheria a fost aruncată fiarelor și, sfâșiată de acestea, și-a dat sufletul în mâinile Domnului, trupul ei fiind îngropat în Iraclia Traciei.

Sinaxar - Pomenirea Sfintei muceniţe Glicheria

În această lună (mai), în ziua a treisprezecea, pomenirea Sfintei muceniţe Glicheria.

Aceasta a trăit în zilele împăratului Antonin şi a guvernatorului Savin, în cetatea Traianopolei. Şi aducând guvernatorul jertfă idolilor în cetate, sfânta a făcut semnul cinstitei cruci pe frunte şi a mers la guvernator, declarând că este creştină şi roaba lui Hristos.

Şi îndemnând-o guvernatorul ca să jertfească, ea a intrat în capişte şi făcând rugăciune către Dumnezeu, a surpat idolul lui Dia şi l-a zdrobit. Iar păgânii ce erau acolo aruncau cu pietre asupra ei şi nu o ajungeau.

De aceea au spânzurat-o de cosiţe şi au strujit-o şi au pus-o în temniţă, dându-se poruncă să nu i se dea mâncare multe zile. Dar ea primind hrană prin înger, nici un rău n-a pătimit şi intrând la dânsa în temniţă şi găsind o strachină şi pâine şi lapte şi apă, cu toate că temniţa era încuiată s-au îngrozit guvernatorul şi cei ce erau cu el.

După aceea a fost supusă la multe felurite chinuri şi rămânând nevătămată, a făcut pe temnicerul Laodichie să se cutremure şi să mărturisească pe Hristos, pentru care i s-a tăiat capul.

Iar sfânta a fost dată la fiare şi aşa şi-a dat sufletul la Dumnezeu şi se îngropară sfintele ei moaşte în Iraclia Traciei.

Sinaxar - Sfânta muceniţă Glicheria

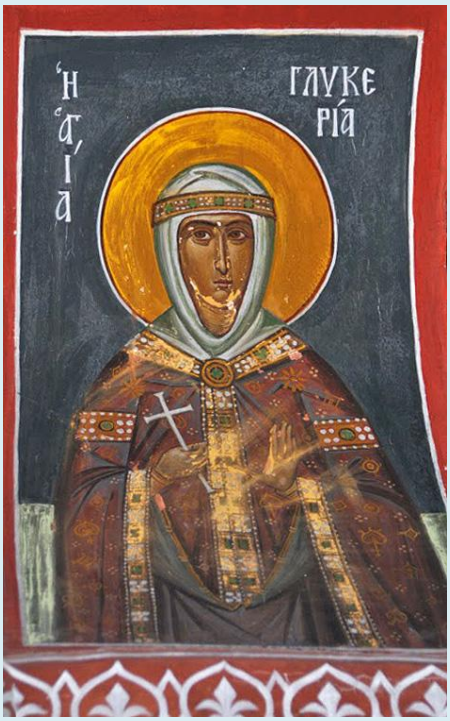

Sfânta muceniţă Glicheria s-a născut în oraşul Traianoupóleos („oraşul lui Traian”), în secolul al II-lea al erei creştine, atunci când împărat era Antoninus Pius (138-161 d. H.). Tatăl său se numea Makários şi fusese înalt dregător al Imperiului. Din fragedă vârstă, Glicheria a îmbrăţişat creştinismul şi a primit o educaţie creştină temeinică. Când dregătorul Savin a aflat despre Glicheria, a poruncit ca tânăra Glicheria să fie adusă înaintea lui. Dând dovadă de multă bunăvoinţă, tânăra fecioară s-a prezentat în faţa aceluia, având însemnat pe frunte semnul cinstitei Cruci, şi nu a şovăit să mărturisească cu curaj şi putere credinţa în Mântuitorul şi Izbăvitorul Iisus Hristos.

Atunci când dregătorul a chemat-o pe Glicheria ca să aducă jertfe idolilor, aceasta a mărturisit iarăşi credinţa ei în Hristos. Mai apoi, a început să se roage, zicând: „Doamne, Dumnezeule, Atotţiitorule, Tu, care eşti slăvit prin Crucea Hristosului Tău de către robii tăi, Tu, care te-ai arătat celor trei tineri şi i-ai izbăvit din cuptorul cel de foc, Tu, care ai închis gura leilor şi l-ai arătat biruitor pe robul tău, Daniil, Tu, care l-ai zdrobit pe Baal şi ai nimicit pe balaur şi ai distrus chipul făcut de mână al împăratului Nabucodonosor, Tu, Doamne, Iisuse Hristoase, Mielul neprihănit şi curat al Lui Dumnezeu, vino, coboară-Te la mine, smerita roaba Ta, şi zdrobeşte idolul (Zeus) cel creat prin meşteşug omenesc, şi împrăştie jertfa lor cea

rea”. Imediat ce a terminat rugăciunea, s-a auzit o bubuitură ca de tunet, iar statuia de piatră a lui Zeus s-a prăbuşit în acea clipă şi s-a făcut bucăţi.

Atunci când au văzut cum s-a făcut bucăţi statuia lui Zeus în faţa lor, dregătorul şi preoţii idolatri au poruncit ca tânăra Glicheria să fie ucisă cu pietre. Imediat, idolatrii au înconjurat-o pe fecioară, şi, turbaţi de mânie, au început să arunce în ea cu pietre. Însă, nici o piatră nu o atingea pe fată, ci trecea, când în dreapta, când în stânga ei, iar unele pietre nici nu ajungeau până la ea. Văzând aceasta, idolatrii nu au înţeles că ceea ce se întâmplă este o minune de la Dumnezeu, ci au zis că fecioara este o vrăjitoare şi de aceea, nu o atingeau pietrele. Prin urmare, au încetat să arunce cu pietre, ci doar o ocărau.

Dregătorul a dat poruncă să fie aruncată în închisoare până în ziua următoare, dar a dat dispoziţie temnicerilor de a o păzi foarte bine pentru ca, nu cumva, prin vrăjitorie, să evadeze şi să spună, mai apoi, că a ieşit din închisoare cu ajutorul Dumnezeului ei şi să înşele şi pe alţii.

În după-amiaza aceleiaşi zile, preotul Filocrat a vizitat-o pe sfântă în închisoare, iar aceasta l-a rugat să o însemneze cu semnul Sfintei Cruci.

În dimineaţa zilei următoare, dregătorul a chemat-o iarăşi pe sfântă în faţa judecătorului pentru a-i da sentinţa care trebuia să fie învăţătură de minte şi pentru ceilalţi creştini. Sfânta a fost adusă în lanţuri în faţa judecătorului, iar acesta a întrebat-o dacă doreşte să aducă jertfă lui Zeus. Pentru a o convinge să facă acest lucru, a ameninţat-o că, dacă nu va aduce jertfă, va porunci să fie omorâtă. Sfânta a refuzat şi de această dată. Atunci, judecătorul a poruncit ca sfânta să fie atârnată de păr de un stâlp, iar apoi să îi fie jupuită pielea capului. În timp ce călăii duceau la îndeplinire porunca, sfânta se ruga continuu şi mulţumea Lui Dumnezeu.

Când judecătorul a văzut că sfânta rămâne neclintită în hotărârea ei, a poruncit călăilor să o lovească peste faţă cu toiege. În tot acest timp, sfânta se ruga. Imediat ce a terminat rugăciunea, călăii au început să o lovească peste faţă. Dar, nu a durat foarte mult, că Dumnezeu l-a trimis pe îngerul său, care i-a lovit năprasnic pe aceştia, care au căzut muţi la pământ, neputând să mai grăiască ceva. Atunci, judecătorul a poruncit ca tânăra să fie dusă din nou în închisoare şi să nu i se dea nimic de mâncare. Sfânta Glicheria, radiind de bucurie şi dând neîncetat slavă Lui Dumnezeu, s-a întors iarăşi în temniţă. Temnicerul ei – care văzuse prin tot ce trecuse sfânta, dar şi minunile care se întâmplaseră şi avea mare respect faţă de ea – a luat-o şi a dus-o în celula în care stătea, în timp ce Glicheria se ruga continuu dând slavă Lui Dumnezeu.

Aşa a rămas sfânta o bună bucată de timp în închisoare, rugându-se şi slăvind pe Dumnezeu, în timp ce îngerul Domnului îi aducea hrană şi apă în fiecare zi.

Într-o zi, dregătorul trebuia să plece în Irákleia. Atunci, s-a gândit să o ia cu el pe Glicheria, şi să o condamne la moarte, pentru a o da exemplu de nesupunere creştinilor de acolo. Când a ajuns la temniţă, a văzut că uşa celulei era pecetluită şi s-a gândit că Glicheria murise deja. Când a deschis uşa şi a intrat înăuntru, a găsit-o pe fecioară fără lanţuri la mâini iar alături avea o tavă pe care se găseau lapte şi pâine şi un vas cu apă. Plin de uimire şi neştiind că Dumnezeu îl trimitea pe îngerul său ca să îi dea de mâncare sfintei, el a scos-o din închisoare şi a luat-o cu el.

Creştinii din Irákleia, când au aflat că muceniţa lui Hristos, Glicheria, va fi adusă în oraşul lor, au alergat cu toţii ca să îi iasă în întâmpinare, având-l în frunte chiar pe episcopul oraşului, Dometie.

În ziua următoare, dregătorul a hotărât ca Glicheria să fie judecată iarăşi şi dacă ar fi refuzat din nou să jertfească idolilor, să fie aruncată în foc. Dar, şi de data aceasta, sfânta a mărturisit credinţa ei în Hristos. Atunci, dregătorul a poruncit ca fecioară să fie aruncată în cuptorul de foc. Pe când călăii aruncau lemne pe foc pentru ca văpaia focului să fie cât mai mare, sfânta s-a însemnat cu semnul Sfintei Cruci şi a început să se roage. Călăii au luat-o şi au aruncat-o înăuntru, dar, în acea clipă, rouă a căzut de sus, din cer, şi a stins văpaia focului.

După aceasta, furios la culme, dregătorul a poruncit ca muceniţei să-i fie jupuită pielea capului până la frunte, iar slujitorii acestuia, după ce i-au legat sfintei mâinile şi picioarele, au făcut întocmai după cum li s-a poruncit. Văzând că Glicheria rabdă toate chinurile, dregătorul a poruncit să fie din nou aruncată în închisoare. Acolo, a dat poruncă să fie aşezată cu faţa în sus pe pietre ascuţite, astfel încât pietrele să îi sfâşie trupul puţin câte puţin atunci când va dori să se întoarcă de pe o parte pe alta, iar slujitorii au făcut întocmai cum poruncise dregătorul. Însă, la miezul nopţii, îngerul Domnului a fost trimis iar în celula sfintei. Acela i-a desfăcut lanţurile cu care era legată şi i-a uns rănile pe care le avea pe trup astfel că acestea s-au vindecat imediat şi nu se mai cunoştea nici măcar semnul unde fuseseră mai înainte.

În ziua următoare, dregătorul a stat iar pe scaunul de judecată şi a poruncit ca sfânta să fie adusă în faţa lui. Atunci când temnicerul, pe nume Laodíkios, a deschis uşa temniţei unde se găsea sfânta, a găsit-o înăuntru pe Glicheria, fără lanţuri şi teafără, încât nu a recunoscut-o. Sfânta i-a spus: „Nu-ţi face rău şi cruţă-ţi viaţa, fiindcă eu sunt cea pe care o cauţi”.

Temnicerul, plin de uimire şi înfricoşat, a scos-o pe sfântă din închisoare, şi, după ce s-a legat el însuşi cu lanţurile cu care era ea legată, s-a prezentat, împreună cu ea, în faţa judecătorului. Nevenindu-i să creadă ceea ce se întâmplă, judecătorul l-a întrebat pe temnicer de ce a făcut aceasta, iar acela i-a povestit tot ceea ce s-a întâmplat. Imediat, judecătorul a poruncit ca temnicerului să i se taie capul, iar călăii l-au înşfăcat şi l-au decapitat acolo, pe loc. Mai apoi, câţiva creştini au luat rămăşiţele pământeşti ale temnicerului - ce primise botezul sângelui - şi le-au îngropat cu mare evlavie.

După aceea, dregătorul a poruncit ca Glicheria să fie aruncată la fiare. Auzind vorbele aceluia, în loc să se înspăimânte, Glicheria se bucura ca şi cum urma să i se întâmple ceva bun.

După ce dregătorul şi poporul adunat s-au aşezat pe scaune în arenă, sfânta a fost adusă şi aruncată în mijlocul fiarelor hămesite care s-au năpustit asupra ei. Astfel şi-a aflat sfârşitul muceniţa lui Hristos, Glicheria, care, până în ultima clipă a vieţii ei L-a mărturisit pe adevăratul Dumnezeu şi Mântuitorul Iisus Hristos.

Episcopul oraşului, Dometie, a luat cinstitele moaşte şi le-a îngropat cu mare cinste într-un loc, în afara oraşului.

Tropar, glasul al III-lea, ,,De frumuseţea”: Pe buna fecioară a lui Hristos să o cinstim, pe cea care, răbdând durerile chinurilor şi neputinţa trupului, veninul şarpelui şi caznele călăilor le-a biruit prin voia Creatorului. Şi, de Dumnezeu fiind slăvită, noi să-i strigăm: Bucură-te, Glicheria, cea cu minte dumnezeiască!

Sinaxar - Sfânta muceniță Glicheria - 13 mai

https://www.trinitas.tv/sfanta-mucenita-glicheria-13-mai-2/

***

Moartea prin tortură a sfinților martiri care i-a curățit de păcate și i-a umplut de har este înfricoșătoare și binecuvântată în același timp.

Sfânta Glicheria, martiră din Tracia a avut parte de o mărturisire în chip minunat și amintirea acestei sfinte adormiri a rămas peste veacuri în amintirea creștinilor.

Sfânta Glicheria a trăit în timpul împăratului Antonin. Prefect al regiunii în care locuia, la Traianopoli, era un anume Sabin. A cunoscut credința în Hristos în familie, tatăl ei fiind un bun creștin.

Pentru că virtutea cea dintâi pe care Duhul Sfânt le-a dat-o apostolilor speriați de frica iudeilor a fost bărbăția și curajul mărturisirii, această virtute nu a lipsit nici Glicheriei cea duhovnicească.

Sărbătorile păgâne erau momente în care întreaga cetate celebra idolii și zeii păgânismului. Erau momente în care se afirma răspicat fidelitatea față de aceștia și față de valorile acelei lumi. Glicheria însă știa că numai Adevăratului Dumnezeu în Treime se cuvine închinare și de aceea nu putea accepta starea în neadevăr.

Cu ocazia unei astfel de sărbători păgâne, Glicheria, la văzul statuilor idoleşti face semnul sfintei cruci asupra lor. A avut loc un fapt minunat. Idolii s-au dărâmat. Pârâtă de mulţimea speriată Glicheria a fost condamnată la lapidare. A supravieţuit. După aceasta a fost încarcerată şi supusă la nenumărate chinuri.

A fost mutată apoi din Traianopoli la Heracleea. Aici, aflând episcopul cetăţii Dionisie de venirea sa, au întâmpinat-o frumos şi au întărit-o.

A suferit mult pentru dragostea ei de Domnul. Înţelegând profunzimea credinţei ei, cel ce o tortura s-a convertit. La auzul acestei veşti, mai marii săi l-au decapitat.

Glicheria a fost dată în cele din urmă la lei. Aceştia nu s-au atins de sfântul ei trup, ci dimpotrivă au stat lângă ea să îi mângâie. Sfânta s-a rugat Mirelui ceresc Hristos Domnul, să nu îi fie trecută acest pahar al suferinţei martiriului. Atunci una dintre leoaice i-a dăruit moartea.

Episcopul Dionisie a luat trupul Glicheriei şi l-a înmormântat în apropierea cetăţii.

Glicheria a fost una dintre cele mai cunoscute sfinte martire din Tracia şi Moesia, cinstirea ei fiind foarte răspândită. Cunoaştem faptul că în anul 591 împăraţii Mauriciu şi Heraclie i-au vizitat biserica din Heracleea şi s-au închinat cu evlavie cinstitelor sale moaşte.

Mai târziu, în cel de-al optulea secol, o parte dintre ele au fost duse şi aşezate spre cinstire la Lemnos.

Mireasă a lui Hristos, sensibilă însă curajoasă, Sfânta Glicheria ne învaţă peste veacuri îndrăzneala mărturisirii credinţei.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfânta muceniță Glicheria

Sfânta muceniţă Glicheria a trăit în vremea în care Imperiul Roman era condus de împăratul Antonin Piul (138-161), guvernator al Greciei fiind Savin. Ea făcea parte din rândul creştinilor care trăiau în Trianopol, cetatea Traciei, adunându-se în toate zilele pentru a aduce slavă lui Dumnezeu.

Împăratul Antonin, fiind păgân, a trimis poruncă pretutindeni ca toţi să aducă jertfe idolului păgân Zeus, însă Sfânta Glicheria, însemnându-se cu semnul crucii, a mers la dregător şi a mărturisit că este creştină şi că nu va sluji idolilor păgâni. Însă dregătorul nu a luat în seamă mărturisirea ei, ci i-a poruncit cu asprime să jertfească lui Zeus. Intrând ea în capişte, s-a rugat lui Dumnezeu şi îndată, numai cu puterea rugăciunii, idolul lui Zeus s-a surpat şi a căzut la pământ zdrobindu-se. Văzând acestea, păgânii care erau de faţă au aruncat cu pietre în Sfânta Glicheria şi pentru că nu o puteau lovi au spânzurat-o de cosiţe, au strujit-o pe tot trupul, apoi au întemniţat-o, poruncind să nu i se dea mâncare mai multe zile.

Cât timp a fost închisă, Sfânta Glicheria a primit hrană de la un înger al Domnului şi astfel ea nu a suferit nici un rău.

Când a văzut-o din nou nevătămată, dregătorul şi cei ce erau cu el s-au mirat, căci intrând în temniţă la ea au găsit acolo pâine, lapte şi apă, deşi peceţile temniţei erau la locul lor.

După aceea au aruncat-o într-un cuptor cu foc şi stingându-se focul cu rouă din cer fecioara a ieşit nevătămată. Pentru aceasta i-au jupuit pielea de pe cap, până la frunte, şi au aruncat-o din nou în temniţă, dar un înger al Domnului a vindecat-o, motiv pentru care temnicerul Laodichie L-a mărturisit pe Hristos-Domnul.

În cele din urmă, Sfânta Glicheria a fost aruncată fiarelor sălbatice, dându-şi astfel sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Sfânta muceniţă Glicheria, cuviosul Serghie mărturisitorul

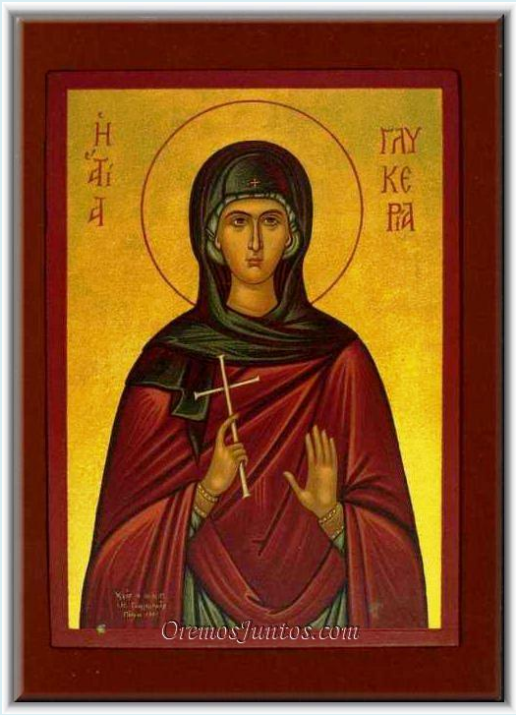

Sfânta muceniță Glicheria († 141) - s-a născut la Roma într-o familie bogată. Tatăl ei era prefect și senator în cadrul Imperiului Roman. Întreaga familie s-a mutat în Tracia, în orașul Traianopolis, unde, nu după mult timp, ambii părinți ai sfintei mucenițe au trecut la cele veșnice.

În timpul sărbătorii păgâne „Lampadoforia” închinată zeiței Dia, toți locuitorii cetății trebuiau să aducă jertfă de mulțumire, însă sfânta muceniță a refuzat acest lucru, mărturisind în fața guvernatorului Sabin că este creștină.

A fost bătută cu pietre, întemnițată, apoi a doua zi a fost îndemnată din nou să aducă jertfă zeiței, însă a refuzat din nou, fapt pentru care a fost închisă fără hrană și apă câteva zile, însă prin minune dumnezeiască nu a pățit nimic. Apoi, a fost dusă în Heracleea, fiind supusă iarăși unor chinuri groaznice, în cele din urmă a trecut la cele veșnice.

***

Cuviosul Serghie mărturisitorul (sec. IX) - Cuviosul Serghie a suferit moarte de mărturisitor în timpul împăratului Teofil (829-842) pentru că a apărat cinstirea Sfintelor icoane.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei muceniţe Glicheria

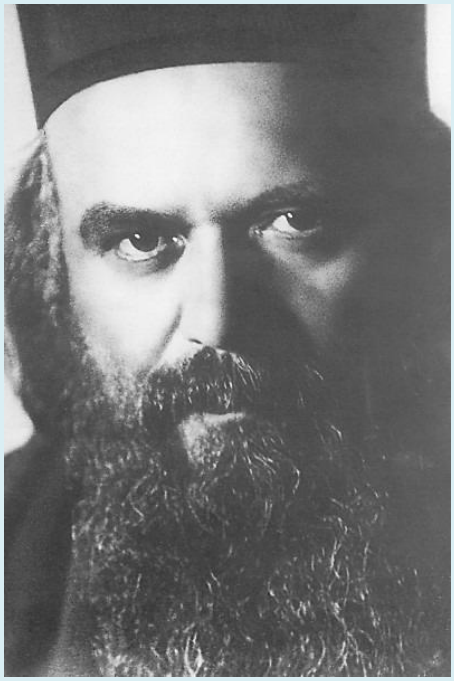

Glicheria a fost fiica unui guvernator roman. Ajungând săracă după moartea tatălui ei, Glicheria s-a stabilit în cetatea Traianopolis din Tracia.

Sub domnia răului împărat Antoninus, Glicheria a fost pusă să aducă jertfe înaintea idolului lui Zeus.

Glicheria şi-a desenat semnul Sfintei Cruci pe frunte şi atunci când prefectul Sabinus a întrebat-o unde îi este candela (căci cei care aduceau jertfă idolului trebuiau să poarte candele în mâini), Glicheria a arătat cu degetul spre fruntea ei şi a zis: ***„Aceasta este candela mea."***

La rugăciunile ei un fulger a lovit statuia lui Zeus şi a sfărâmat-o la pământ. Prefectul, înfuriat, a poruncit să fie biciuită şi aruncată în temniţă. El a pecetluit uşile temniţei, în scopul ca nimeni să nu poată pătrunde la ea şi de a o omorî pe fecioara Glicheria prin înfometare. Dar îngerul Domnului s-a pogorât în temniţă şi i-a adus ei hrană din cer. După oarecare timp, când prefectul a socotit că Glicheria trebuie deja să fi murit de foame, el a deschis uşile temniţei şi a rămas uluit să o vadă pe fecioară vie, sănătoasă, luminoasă şi fericită.

Martor al acestei minuni, temnicerul Laodicius L-a mărturisit cu glas mare înaintea prefectului pe Hristos Dumnezeu, lucru pentru care a fost omorât imediat, prin tăierea capului.

După aceasta Glicheria a fost aruncată într-un cuptor de foc, dar a rămas nevătămată de el. Stând în mijlocul focului şi aducându-şi aminte de cei trei tineri din cuptorul de foc din Babilon, Glicheria a lăudat pe Domnul.

Dar ieşind vie de acolo, ea a fost în cele din urmă aruncată la lei. Rugându-se lui Dumnezeu, această sfântă muceniţă fecioară şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, pentru care a îndurat cu vitejie multe chinuri.

Ea a luat mucenicia cu cinste la anul 177. Din sfintele ei moaşte curgea mir înmiresmat, care vindeca tot felul de bolnavi ce sufereau de boli grele.

Cântare de laudă la Sfânta muceniţă Glicheria

„Jertfeşte idolilor, Glicheria!"
Porunceşte judele nebun.
„Altminteri arsă vei fi cu foc!"

Glicheriei de jude-i e milă:
„Unul este Dumnezeu; iar aceştia
pe care tu-i cinsteşti
în mintea-ţi rătăcită,
sunt diavoli,
biete judecător!
De ce jertfe grăieşti, omule fără minte?!

Au nu fost-a Jertfa cea de pe Golgota,
Nu fost-a ea Jertfă înfricoşată,
Dumnezeiască şi sângeroasă,
Ce toate sângeroasele de după ea
Le-a abolit?

Ci după acea înfricoşată Jertfă
O singură jertfă mai trebuieşte,
Pe care Domnul o cere de la noi:

Jertfa rugăciunii curate,
Pe altarul inimii jertfită;
Jertfa milostivirii, întru lucrul mâinilor nevinovate;
Jertfa credinţei, a nădejdii, a iubirii, a evlaviei.

Aceasta-i jertfa mea, o jude,
Pe care eu mă sârguiesc
înaintea Domnului Dumnezeului meu Celui Viu,
Făcătorului meu, să o aduc.
Domnul Atotsfânt astfel de jertfă doreşte,
Iar nu leşuri de animale însângerate şi moarte."

Sfânta muceniţă Glicheria: “Bucură-te mucenica lui Hristos, Eufimia prea vestită!”

Sfânta Glicheria (cuvântul glikos din greacă înseamnă dulce) a trăit în zilele împăratului Antonin şi a guvernatorului Savin, în cetatea Traianopolei. Şi aducând guvernatorul jertfă idolilor în cetate, sfânta a făcut semnul cinstitei cruci pe frunte şi a mers la guvernator, declarând că este creştină şi roaba lui Hristos. Şi îndemnând-o guvernatorul ca să jertfească, ea a intrat în capişte şi făcând rugăciune către Dumnezeu, a surpat idolul lui Zeus şi l-a zdrobit. Iar păgânii ce erau acolo aruncau cu pietre asupra ei şi nu o ajungeau.

De aceea au spânzurat-o de cosiţe şi au strujit-o şi au pus-o în temniţă, dându-se poruncă să nu i se dea mâncare multe zile. Dar ea primind hrană prin înger, nici un rău n-a pătimit şi intrând la dânsa în temniţă şi găsind o strachină şi pâine şi lapte şi apă, cu toate că temniţa era încuiată s-au îngrozit guvernatorul şi cei ce erau cu el.

După aceea a fost supusă la multe felurite chinuri şi rămânând nevătămată, a făcut pe temnicerul Laodichie să se cutremure şi să mărturisească pe Hristos, pentru care i s-a tăiat capul. Iar sfânta a fost dată la fiare şi aşa şi-a dat sufletul la Dumnezeu. Şi se îngropară sfintele ei moaşte în Iraclia Traciei.

Salutând-o pe Eufimia, Sfânta Glicheria le arată al cărei Sfinte este trupul pe care îl găsiseră

Deci, când au ajuns în insula numită Lemnos, a început o furtună mare. Şi, ajungând într-o extremitate sălbatică şi periculoasă a insulei, au deznădăjduit că nu vor mai putea naviga şi s-au temut că nu se vor putea salva. Atunci Dumnezeu, pentru rugăciunile prea vestitei, a liniştit valurile mării, îndepărtând pericolul şi aceştia s-au găsit în pace. Şi L-au mărit pe Dumnezeu şi au dat moaştelor dreapta cinstire.

S-au întrebat şi au încercat să găsească al cărui sfânt sunt relicvele. Şi au primit descoperirea numelui Sfintei ce avea moaştele prin salutul Sfintei Glicheria faţă de numele Sfintei, deoarece pe acea insulă se găseau relicvele Sfintei Glicheria *[Sfânta Glicheria, martiră din Ieraclia Traciei, s-a bucurat pentru un timp îndelungat de un cult bine stabilit în acest oraş, care nu era prea îndepărtat de capitală. Nu se ştie, însă, când a fost mutat trupul ei la Lemnos. Pomenirea ei se face în 13 mai.]*

Şi, în acea noapte, li s-a părut că a ieşit de pe insulă mucenica lui Hristos Glicheria, că aceasta, adică Sfânta Eufimia, a ieşit din corabie şi s-au îmbrăţişat.

Şi a spus cea care a venit de pe insulă către cea care a venit din corabie: ***"Bucură-te, mucenica lui Hristos, Eufimia prea vestită!"*** şi după ce s-au îmbrăţişat iarăşi, s-au despărţit una de cealaltă.

Atunci cei doi, demnii de amintire, marinarii Serghie şi Sergonas, căci acestea erau numele lor, s-au trezit şi cu lacrimi şi cu plânset mare au luat în mâini sfintele moaşte şi au sărutat racla în care fuseseră ţinute. Şi, când s-a luminat de ziuă, au început să navigheze, voind să ajungă în patria lor. Dar, după ce au plutit aproape douăzeci de mile, a suflat un vânt împotrivă şi fără să vrea, s-au întors iarăşi în locul de unde plecaseră.

(Traducere Eufemia Toma după Martiriul Sfintei muceniţe a lui Hristos Eufimia, Ecodicibus Athenieni 1027.)

Sfântul Iustin Popovici: Predica a treia la Duminica Sfinţilor părinţi de la Sinodul întâi Ecumenic şi la prăznuirea Sfintei muceniţe Glicheria (1974)

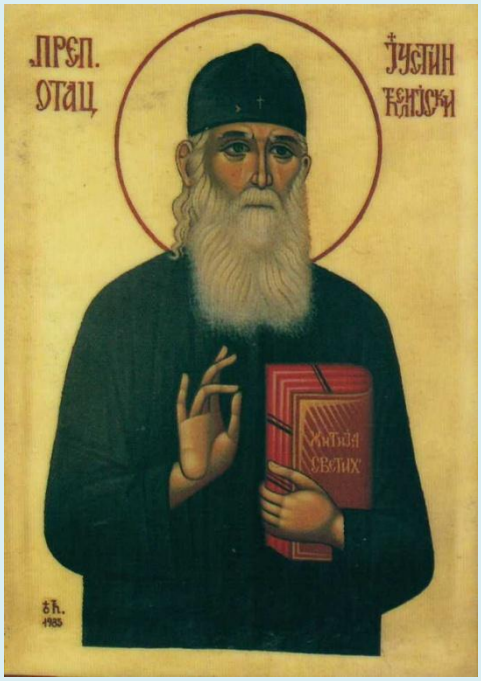

Martorii Domnului Celui Înviat

Iată minunata Buna-Vestire a Sfintei Evanghelii de astăzi. Buna-Vestire: nu mai există moarte! Nu mai există moarte. Domnul Hristos a venit în această lume pământească, S-a coborât în această insulă a morţii, ca să-l preschimbe în insula nemuririi. S-a coborât în această lume, cum se spune în Sfânta Evanghelie de astăzi, ca să dea Viaţă veşnică tuturor (Ioan 17,2). Tuturor, fiecărei fiinţe omeneşti şi fiecărei creaturi. Oare a făcut Domnul aceasta? Fără îndoială Domnul a făcut aceasta prin Învierea Sa din morţi. A biruit moartea! A biruit moartea pentru fiecare dintre noi, pentru fiecare fiinţă omenească şi pentru fiecare neam omenesc. Şi nu numai că a biruit-o, ci a dăruit şi Viaţa veşnică.

Şi Domnul a arătat aceasta prin nenumărate pilde spre a servi ca model prin fiecare Sfânt: că El într-adevăr a venit în această lume să dăruiască omului Viaţă veşnică; să aducă aminte oamenilor că ei sunt creaţie dumnezeiască; că sufletul lor este din Ceruri; că sufletul lor este nemuritor; că sufletul nemuritor înveşniceşte şi trupul. Şi trupul este creat pentru Domnul (1 Corinteni 6, 13 şi 19), aşa cum spune Sfânta Evanghelie. Şi trupul este creat pentru Viaţa veşnică şi el va învia şi trupul fiecăruia şi al meu şi al tău şi al fiecărei fiinţe omeneşti va învia în ziua

înfricoşătoarei Judecăţi, ca să se încorporeze sufletului său şi să moştenească Împărăţia Cerurilor.

Iată, nenumăraţi mărturisitori ai acesteia. Noi astăzi slăvim pe Sfinţii Părinţi de la primul Sinod Ecumenic, cei trei sute optsprezece care ne-au şi arătat şi au mărturisit adevărul Evangheliei lui Hristos şi adevărul Bunei Sale Vestiri: Că această lume a încetat să mai fie ostrovul morţii şi a devenit ostrovul nemuririi. Şi fiecare este chemat să ajungă să trăiască aceasta, să-şi găsească sensul în această lume ca fiinţă omenească, sensul adevărat, singurul sens.

Iată: trei sute optsprezece Părinţi - ce au mărturisit ei, ai cui martori sunt ei? Sunt Martorii Dumnezeu-Omului Hristos Celui Înviat, sunt martorii Lui, ca Dumnezeu Cel Adevărat. Prin ce L-au mărturisit ei? L-au mărturisit prin viaţa lor sfântă, prin biruinţa lor asupra păcatelor, asupra morţii, biruinţa asupra iadului şi asupra tuturor diavolilor. Astfel, ei sunt de fapt singurii adevăraţii Conducători de oşti ai oastei creştine a lui Hristos în această lume. Conducători de oşti care se luptă pentru noi şi împreună cu noi şi în jurul nostru, împotriva oricărui păcat, împotriva oricărei morţi, împotriva oricărui diavol şi asigură Viaţa veşnică.

De aceea Biserica îi slăveşte şi îi proslăveşte pe Sfinţi în fiecare zi, fiindcă ei sunt mărturisitori Dumnezeu-Omului Hristos Celui Înviat, a Celui pururi Atotputernic. Nu numai ei, Sfinţii Părinţi, ci şi fiecare Sfânt şi fiecare mucenic şi fiecare mărturisitor, toţi sunt mărturisitorii singurului adevăr, adevărului esenţial în această lume, iar acesta este Învierea lui Hristos! Şi prin aceasta mărturisitorii vieţuirii noastre.

Iată, şi Sfânta muceniţă Glicheria este mărturisitoare Dumnezeului-Om, Hristos Celui Înviat, este mărturisitoarea autenticităţii credinţei Sale, mărturisitoarea autenticităţii Adevărului Său, Dreptăţii Sale, Dragostei Sale, Chinuită şi sfâşiată, ea L-a mărturisit fără să se dea înapoi. Aruncată în foc, într-un cuptor încins, ea a rămas neatinsă. Mărturisindu-L pe Domnul Hristos ca Dumnezeu Cel Adevărat, ocărând şi aruncând fabule şi ghicitori păgânilor şi politeiştilor, prin aceasta şi ea ne arată că moartea într-adevăr a fost biruită, păcatul a fost într-adevăr biruit şi nouă tuturor ne-a fost asigurată Viaţa veşnică.

Şi ce ne cere El? Credinţa în Domnul Hristos, credinţa şi străduinţa în împlinirea poruncilor Sale, vieţuirea după Sfintele Sale virtuţi. Şi Domnul dăruieşte putere tuturor care arată o asemenea credinţă în El.

Iată şi Sfânta Glicheria şi toţi Sfinţii mucenici şi Sfinţii Părinţi mărturisesc - ce? Mărturisesc că Domnul Hristos este într-adevăr Dumnezeu Atotbiruitorul, Adevăratul Dumnezeu, că toate celelalte sunt minciuni, dacă nu slujesc Lui. Tot aşa şi omul şi fiecare fiinţă omenească. Noi ne osândim pe noi înşine la moarte, săvârşim sinucidere dacă nu credem în Domnul Hristos, dacă nu ţinem poruncile Sale, dacă nu trăim după Sfânta Sa Evanghelie. În această lume există nenumăraţi sinucigaşi duhovniceşti care se ucid pe sine – prin ce? Prin aceea că resping credinţa în Domnul Hristos. Nu cred în El, în Singurul Dumnezeu Cel adevărat, Care într-adevăr asigură biruinţa asupra morţii şi dăruieşte fericirea fiinţei omeneşti. Cum? Omul care este în afara lui Hristos şi fără Hristos nu ştie.

Şi noi, creştini ortodocşi fiind, având întregul Adevăr al lui Hristos împreună cu noi în Biserica noastră, primim forţa şi tăria să ne luptăm împotriva fiecărui păcat şi să ne curăţim pe noi înşine de orice păcat. Nu am cuvinte: sunt neputincios, nu mă pot lupta împotriva acestui păcat sau împotriva acelui păcat. Cugetă, Apostolul Pavel a fost om ca şi tine şi ce a dăruit de la el însuşi? Sfântul mare mucenic Gheorghe a fost om ca şi tine şi ce a dăruit el de la sine însuşi? Şi nenumăraţi Drepţi în Biserica lui Hristos, aceştia sunt oameni ca şi tine, ca şi mine, numai, prin ce se deosebesc de noi? - Prin râvnă şi prin credinţă. Sileşte-te la orice bine, căci nu poţi fi creştin în această lume dacă nu te sileşti la bine. Căci păcatele trag şi într-o parte şi în alta, sus şi jos, ispitele sunt nenumărate. Şi tu eşti dator să te sileşti la orice bine.

Iată, te-a jignit acesta şi acela, ce trebuie să faci? Să te sileşti să-l ierţi, să te rogi lui Dumnezeu pentru el şi atunci eşti pe calea cea bună. Te înjură, te scuipă, te ocărăşte – roagă-te lui Dumnezeu pentru ei ca Domnul să-i izbăvească de aceste vicii, căci ei de fapt se omoară pe sine, iar nu pe tine. Astfel, nimeni nu are scuze pentru neîmplinirea poruncilor lui Hristos, căci ne-a dăruit Domnul toate mijloacele că într-adevăr să biruim orice păcat: ca mândria să o biruim cu smerenia, ca răutatea să o biruim cu dragostea, ca orgoliul, necuviinţa să o biruim cu smerenia, ca fiecare păcat să îl biruim cu virtutea. Şi noi trăind în această lume, trăind în Biserica lui Hristos, întotdeauna suntem ajutaţi de Sfinţii lui Dumnezeu pe această cale curajoasă şi dreaptă – pe calea luptei cu păcatul şi a biruinţei asupra păcatului, pe calea luptei cu moartea şi a biruinţei asupra morţii.

Fie ca Sfinţii Părinţi prăznuiţi astăzi şi Sfânta muceniţă Glicheria, pe care o prăznuim şi o slăvim, să ne fie de ajutor nouă tuturor ca şi noi să împlinim poruncile lui Hristos, ca şi noi să ne întărim credinţa noastră în Domnul Hristos Cel Înviat. Ca să nu ne temem nici de păcat, nici de moarte, crezând în Domnul Cel fără de moarte şi fără de păcat.

Fie că rugăciunile Sfinţilor Părinţi de la primul Sinod Ecumenic şi ale Sfintei muceniţe Glicheria să ne ajute pe fiecare dintre noi, iar noi în această lume să apărem ca biruitori asupra oricărui păcat, asupra oricărei morţi, asupra oricărui diavol. Şi astfel, cu rugăciunile lor, să dobândim Viaţa veşnică.

Hristos a înviat! Adevărat a înviat!

Icoane

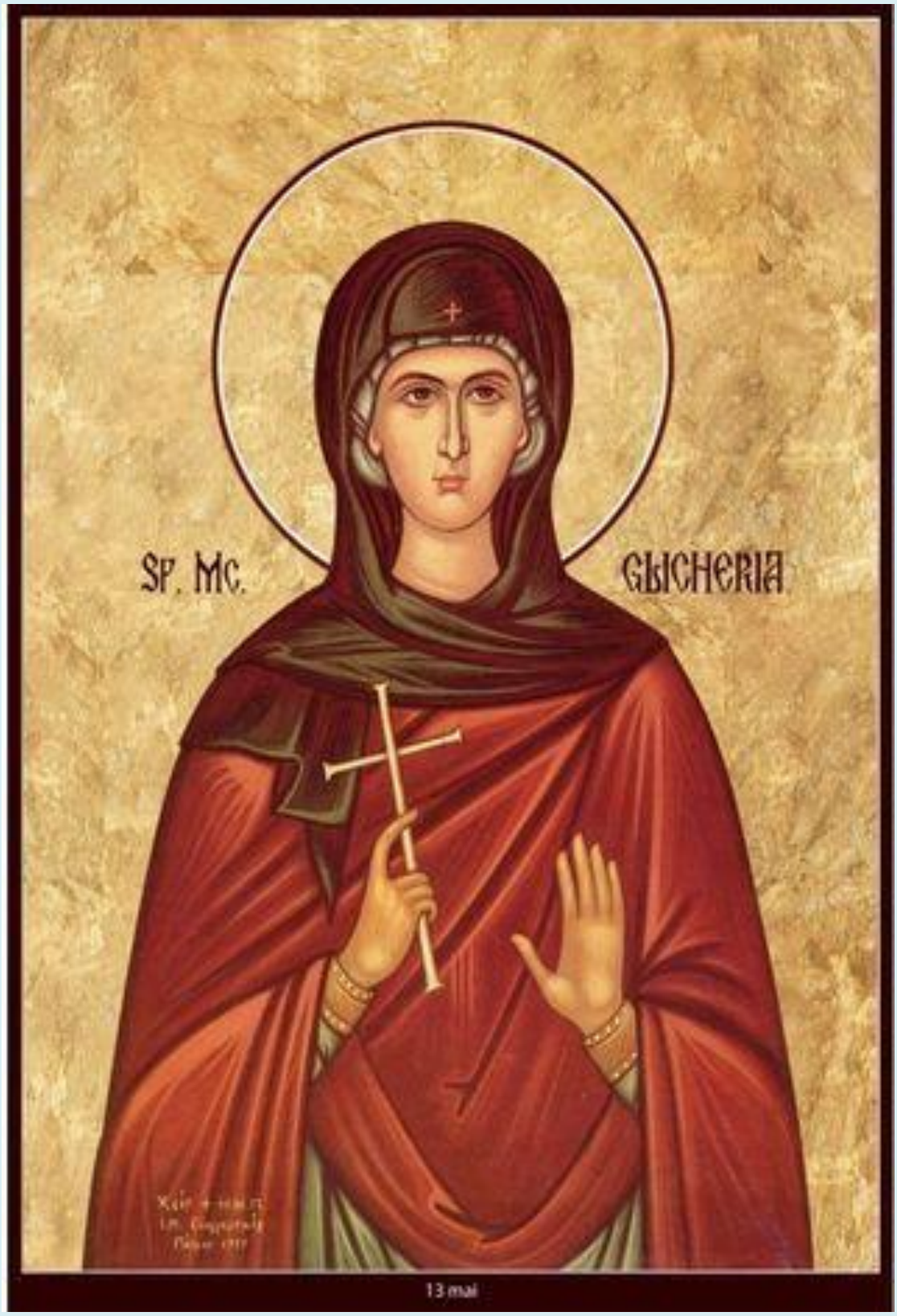

SFÂNTA
MUCENIȚĂ
GLICHERIA
Χείρ + Η.Η.Π.
Ι.Μ. Εὐαγγελισμός
Πάτμος 1975

13 mai

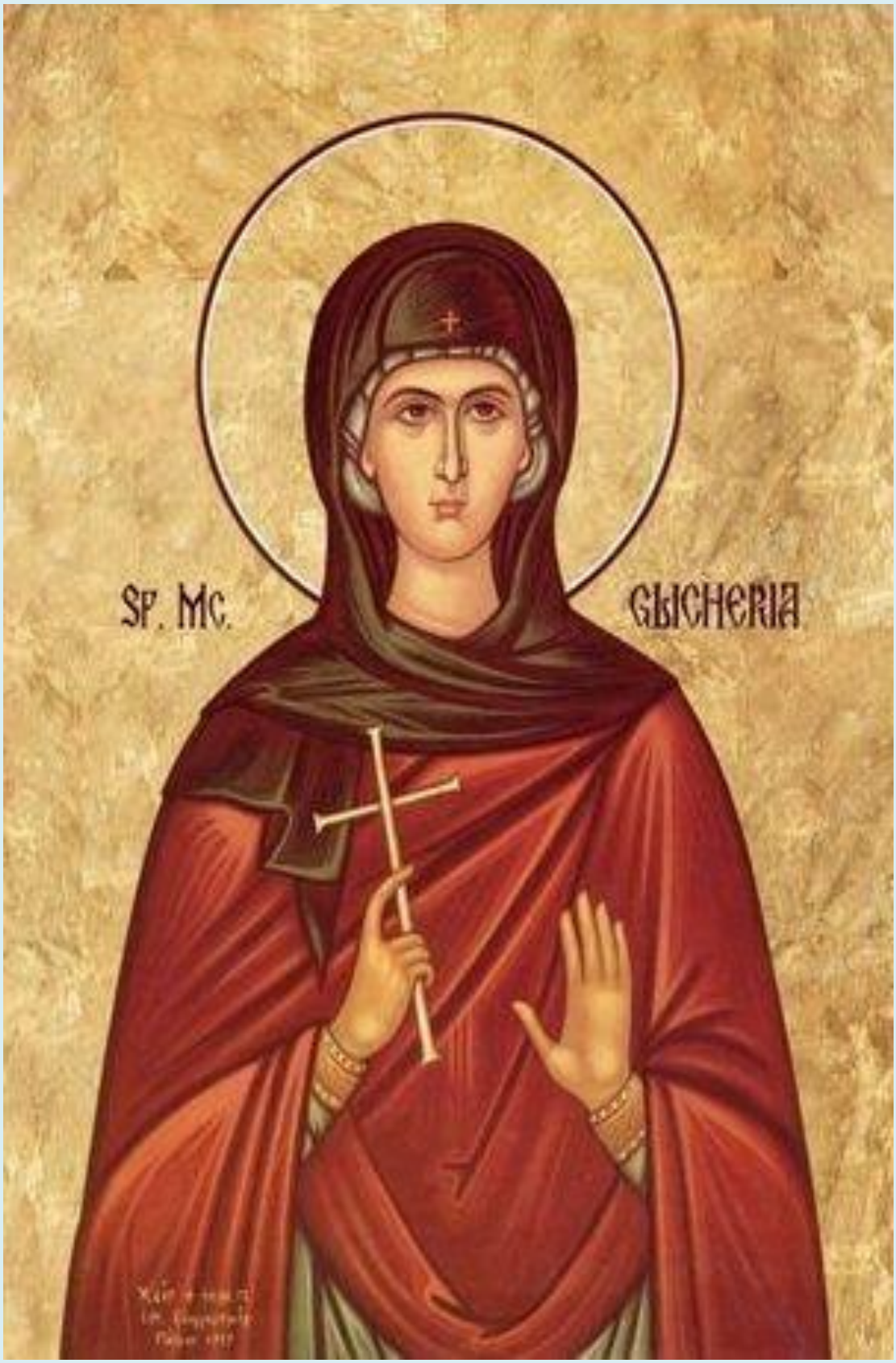
SF. MC.
GLICHERIA

Η ΑΓΙΑ
ΓΛΥ
ΚΕ
ΡΙΑ

Η ΑΓΙΑ ΓΛΥΚΕΡΙΑ
Χείρ + Η.Η.Π.
Ι.Μ. Εὐαγγελισμὸς
Πάτμος 1975

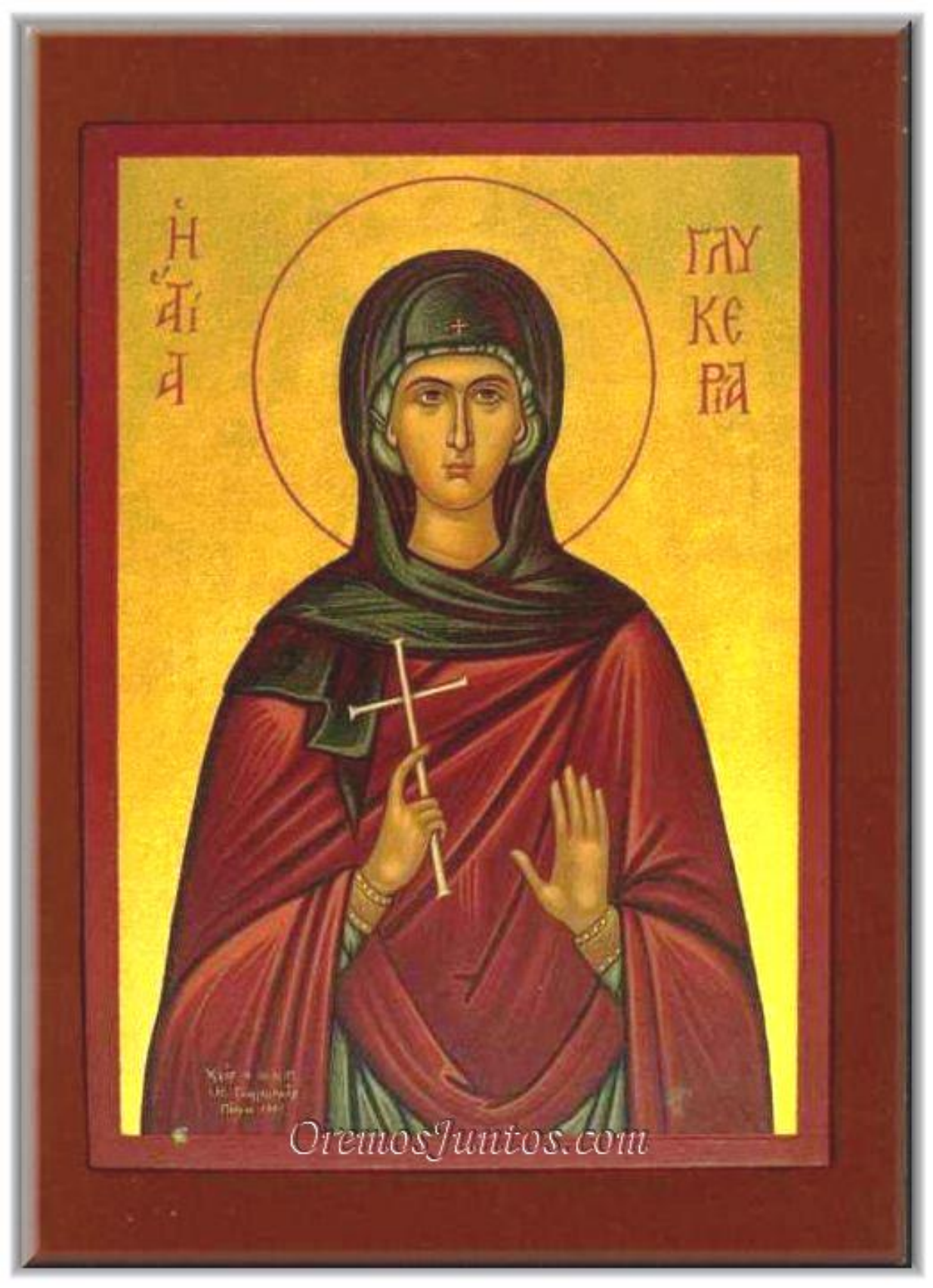
Η ΑΓΙΑ
ΓΛΥ
ΚΕ
ΡΙΑ
OremosJuntos.com

Η ΑΓΙΑ ΓΛΥΚΕΡΙΑ

Χείρ + Μ.Μ.Π.
Ι.Μ. Εὐαγγελιστρίας
Πάτμου 1975

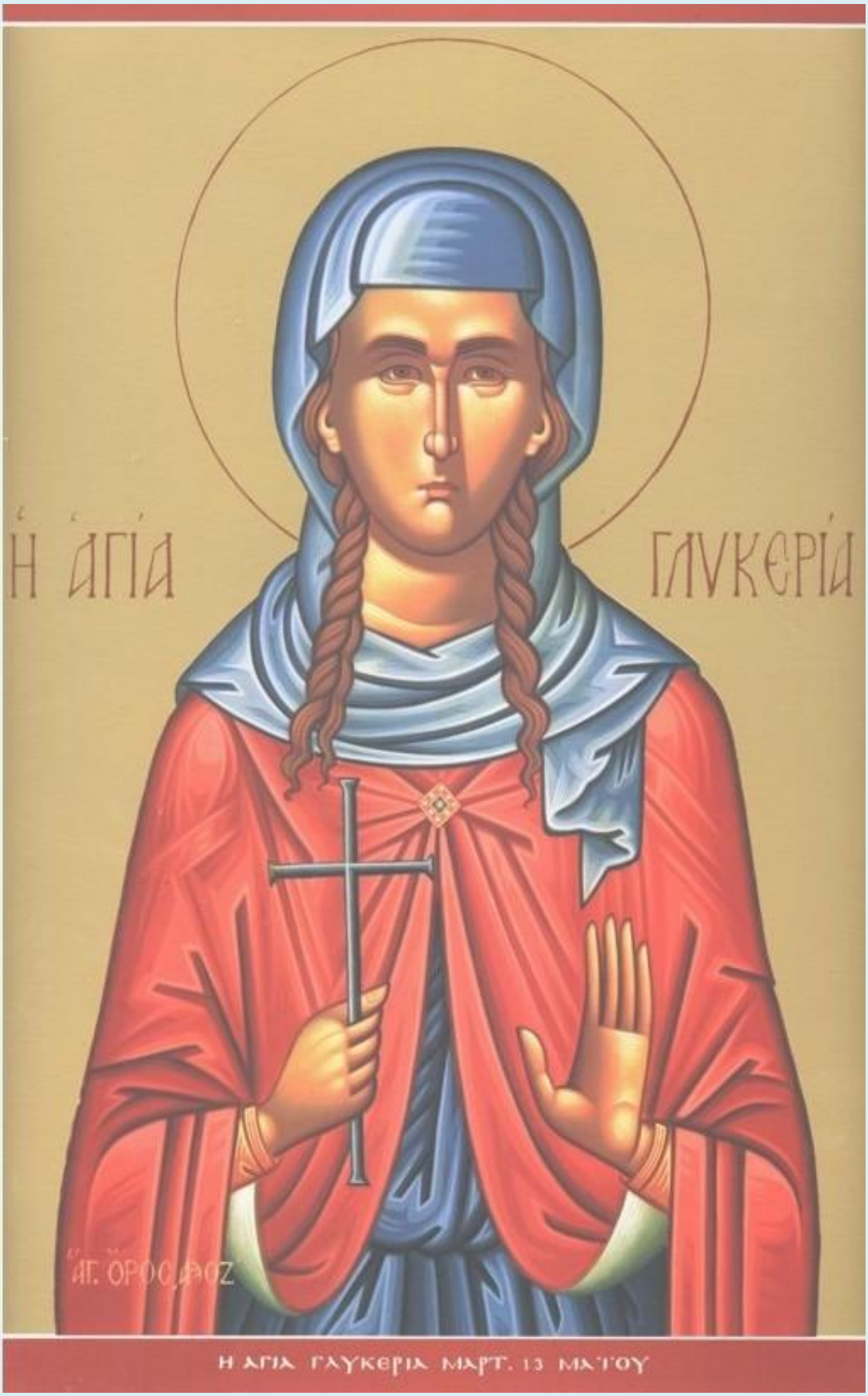
Η ΑΓΙΑ ΓΛΥΚΕΡΙΑ
Η ΑΓΙΑ ΓΛΥΚΕΡΙΑ ΜΑΡΤ. 13 ΜΑΪΟΥ

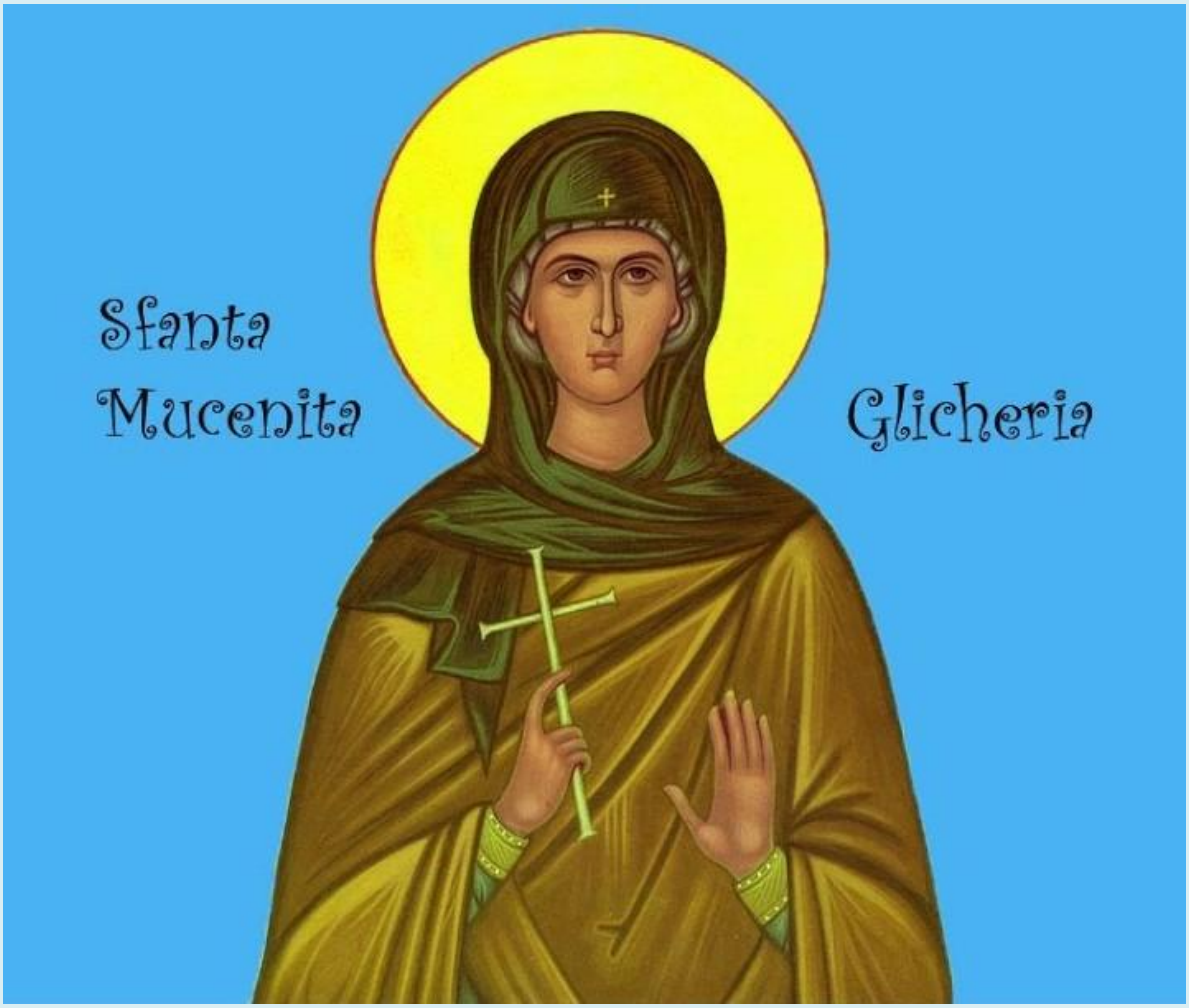
Sfanta
Mucenita
Glicheria

Sfânta
Muceniță
GLICHERIA
fecioara
PRAVILSĂ.ro

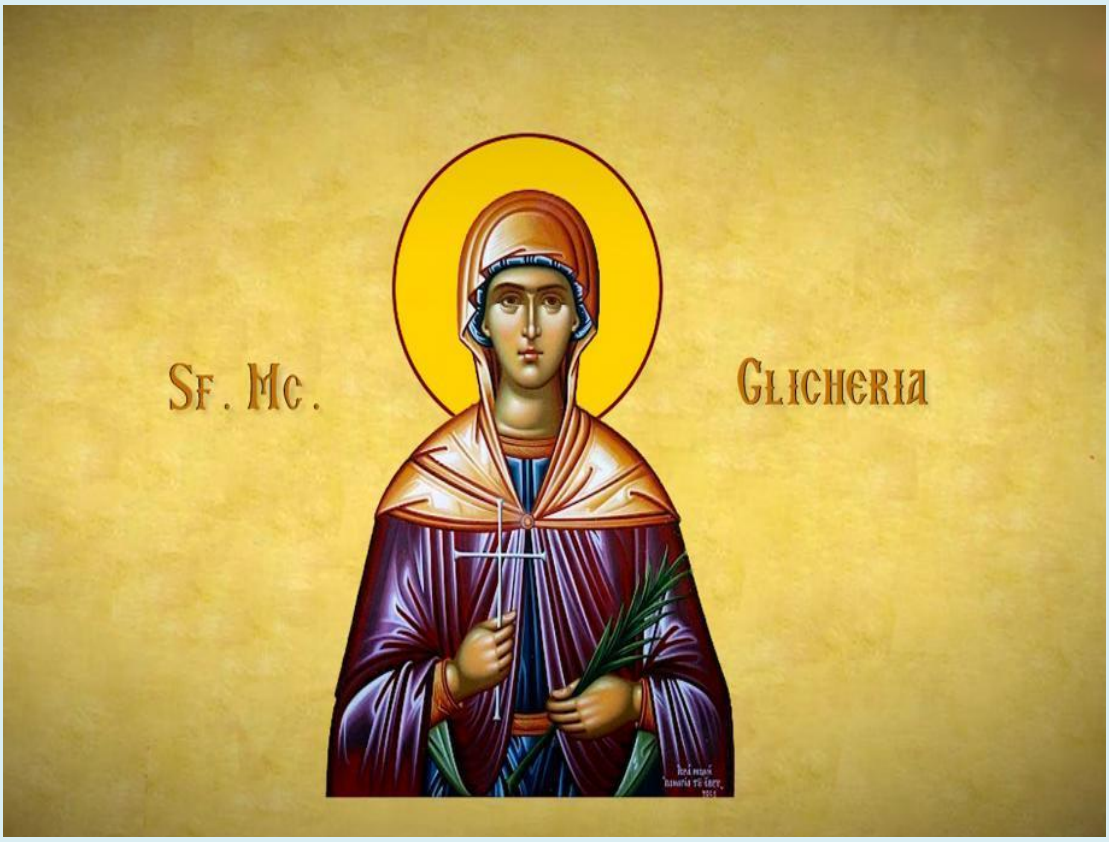
Sf. Mc.
Glicheria

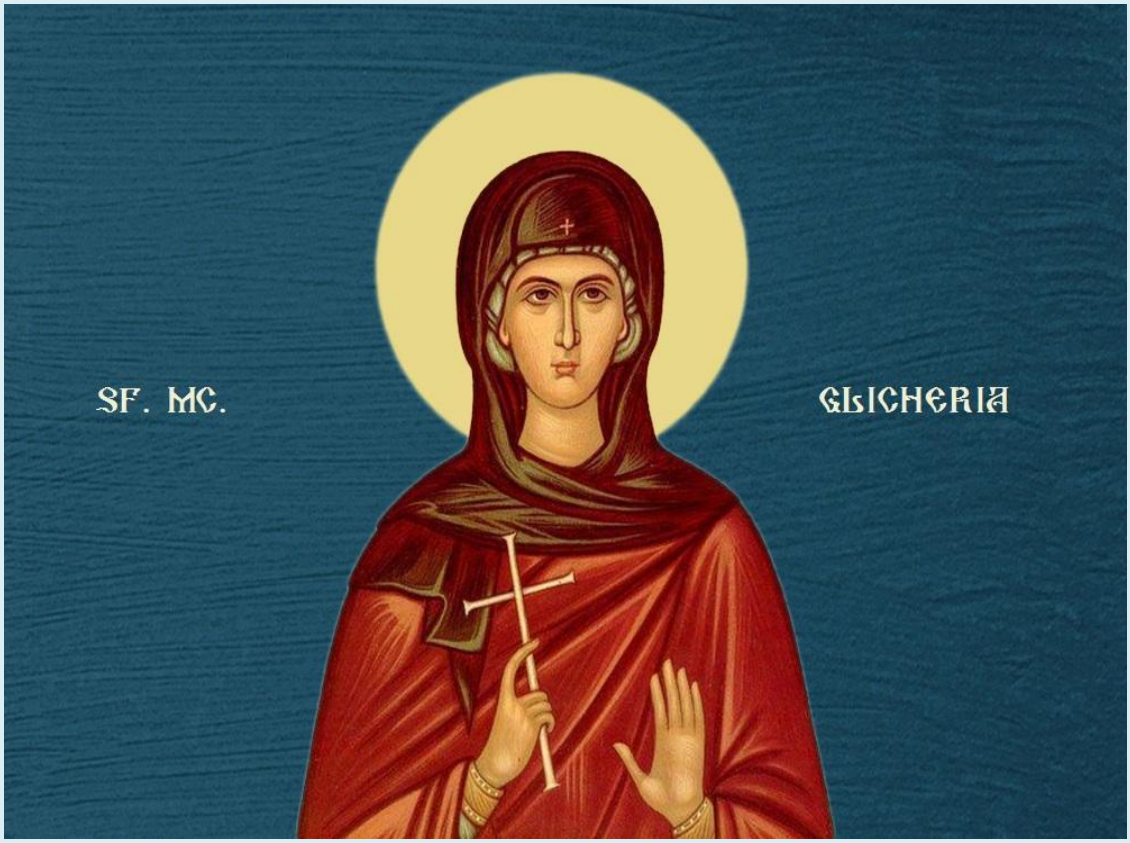
SF. MC.
GLICHERIA

Η
ΑΓΙΑ
ΓΛΥΚΕΡΙΑ
ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΑ

SF. MC.
GLICHERIA

Troparul Sfintei Muceniţe Glicheria

13 Mai - Glasul 4

Mieluşeaua Ta, Iisuse, Glicheria, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Troparul Sfintei Muceniţe Glicheria

13 Mai - Glasul 4

Mieluşeaua Ta, Iisuse, Glicheria, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Bucură-te, Sfântă muceniţă Glicheria!